Ročník XXI. číslo 1 - február 2016 0,27 eur

Beckovské NOVINY

www.obec-beckov.sk

SLÁVNOSTNÉ OTVORENIE MULTIFUNKČNÉHO IHRISKA

6. február 2016 o 14. hod. v areáli Základnej školy s materskou školou J. M. Hurbana v Beckove

Foto: DB

Na fotografii: Dušan Gális, splnomocnenec vlády SR pre mládež a šport; Jozef Pekarovič, riaditeľ ZŠsMŠ J.M. Hurbana v Beckove; Dušan Bublavý, poslanec NR SR; Kvetoslava Hejbalová, zástupkyňa primátora mesta Nové Mesto nad Váhom; Jozef Trstenský, primátor mesta Nové Mesto nad Váhom, Ján Richter, minister práce, sociálnych vecí a rodiny a Ján Križan, starosta obce Beckov.

Zo zasadnutí obecného zastupiteľstva

Na 11. zasadnutí Obecného zastupiteľstva obce Beckov dňa 15. 12. 2015 boli prijaté nasledovné uznesenia:

Uz.č.120/2015 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie kontrolu uznesení zo zasadnutia konaného dňa 27. 11. 2015 bez pripomienok.

uz.č.121/2015 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie Informáciu o stave prác na realizácii projektov financovaných z EÚ, štátneho rozpočtu a rozpočtu obce.

uz.č.122/2015 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie Stanovisko hlavnej kontrolórky obce k Úprave rozpočtu obce na rok 2015 – Rozpočtové opatrenie č. 6.

uz.č.123/2015 – Obecné zastupiteľstvo schválilo Úpravu rozpočtu obce na rok 2015 – Rozpočtové opatrenie č. 6 bez pripomienok.

uz.č.124/2015 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie Stanovisko hlavnej kontrolórky obce k Rozpočtu Obce Beckov na rok 2016 s výhľadom na roky 2017, 2018.

uz.č.125/2015 – Obecné zastupiteľstvo schválilo Rozpočet Obce Beckov na rok 2016.

uz.č.126/2015 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie rozpočet obce s výhľadom na roky 2017 a 2018.

uz.č.127/2015 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie Správu nezávislého audítora o overení konsolidovanej účtovnej závierky k 31. 12. 2014 a Dodatok Správy audítora o overení súladu konsolidovanej výročnej správy s konsolidovanou účtovnou závierkou.

uz.č.128/2015 – Obecné zastupiteľstvo schválilo VZN o poskytovaní sociálnej pomoci obyvateľom obce v prípade náhlej núdze formou jednorazovej sociálnej dávky bez pripomienok.

uz.č.129/2015 – Obecné zastupiteľstvo schválilo Doplnok č.3 k VZN č.3/2012 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady s pripomienkou spracovať ekonomiku odpadov za uplynulý rok a predložiť na zasadnutí v marci 2016.

uz.č.130/2015 – Obecné zastupiteľstvo schválilo VZN o podmienkach umiestňovania volebných plagátov na verejných priestranstvách počas volebnej kampane pre voľby do Národnej rady SR, voľby do Európskeho parlamentu, voľby do orgánov samosprávnych krajov a voľby do orgánov samosprávy obcí s pripomienkou - v Čl. II, bod 1. zriadiť plagátovacie plochy umiestnením USB dosiek na budove lekárne alebo na oplotenie pozemku p. Pienčáka s jeho súhlasom.

uz.č.131/2015 – Obecné zastupiteľstvo schválilo:

1. čerpanie prekleňovacieho úveru vo výške 216 069,25 € poskytnutého Všeobecnou úverovou bankou a.s. za podmienok predložených v ponuke úverového financovania,

2. čerpanie investičného úveru vo výške 63 483,78 € poskytnutého Všeobecnou úverovou bankou a.s. za podmienok predložených v ponuke úverového financovania,

3. ručenie Blankozmenkou obce a záložným právom na pohľadávku Osobitného bankového účtu.

Na 12. zasadnutí obecného zastupiteľstva, ktoré sa konalo 15. 01. 2016, poslanci schválili tieto uznesenia:

Uz.č.132/2016 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie kontrolu uznesení zo zasadnutia konaného dňa 15. 12. 2015 bez pripomienok.

uz.č.133/2016 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie Informáciu o stave prác na realizácii a ukončení projektov financovaných z EÚ, štátneho rozpočtu a rozpočtu obce.

uz.č.134/2016 – *a)* Obecné zastupiteľstvo schválilo podrobnosti o podmienkach účasti, spôsobe a vykonaní voľby hlavného kontrolóra obce Beckov a náležitosti prihlášky bez pripomienok. Voľba hlavného kontrolóra sa uskutoční 11. 3. 2016, prihlášky na funkciu hl. kontrolóra je možné podať do 26. 2. 2016.

b) Obecné zastupiteľstvo schválilo úväzok hlavného kontrolóra obce vo výške 40 hod./mes.

uz.č.135/2016 – Obecné zastupiteľstvo schválilo termíny zasadnutí obecného zastupiteľstva na rok 2016 bez pripomienok.

uz.č.136/2016 – Obecné zastupiteľstvo schválilo Smernicu – Prevádzkový poriadok multifunkčného ihriska s pripomienkami uvedenými v zápisnici.

uz.č.137/2016 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie priority projektov na rok 2016 uvedených v zápisnici.

uz.č.138/2016 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie informáciu o prípravách na oslavy 200. výročia narodenie J. M. Hurbana v obci. Uložilo obecnému úradu vytvoriť obecný prípravný výbor osláv do budúceho zasadnutia obecného zastupiteľstva.

uz.č.139/2016 – *a)* Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie žiadosť p. Radovana Psotného, Beckov č. 602 o umiestnenie trvalého dopravného značenia v ulici Kálnická.

b) Obecné zastupiteľstvo uložilo komisii verejného poriadku a životného prostredia preveriť opodstatnenosť žiadosti p. Psotného a navrhnúť riešenie do budúceho zasadnutia zastupiteľstva. Zároveň uložilo komisii verejného poriadku a životného prostredia uskutočniť kontrolu využívania verejného priestranstva. ***A. Benková***

Ponuka na prenájom

Obec Beckov ponúka na prenájom nebytové priestory v budove obecného úradu:
1. Sklad – 150 m^2
2. Sklad – 64 m^2

Priestory sú so samostatným vchodom, vhodné na skladovanie materiálu. Cena za prenájom dohodou. Bližšie informácie na t.č. 032 77 427 20; 0905506021; mail: starosta@obec-beckov.sk.

EKO okienko

Orezanie stromov zasahujúcich do elektrických vedení

Západoslovenská distribučná, a.s. vyzývala občanov, vlastníkov, nájomcov alebo správcov nehnuteľností, na ktorých sa nachádzajú elektrické vedenia v majetku Západoslovenskej distribučnej, a.s. na odstránenie a okliesnenie stromov a iných porastov, ktoré ohrozujú bezpečnosť alebo spoľahlivosť prevádzky vedení distribučnej sústavy. V prípade výrubu a orezu porastov, ktoré sa nachádzajú v bezprostrednej blízkosti elektrických vedení je nutné požiadať pred realizáciou o nevyhnutné vypnutie vedenia z bezpečnostných dôvodov. Tel. č. 032/6533320 – p. Bc. Patrik Valo.

V prípade, že občania nemajú technické vybavenie na orez stromov, ktoré zasahujú do elektrických vedení, môžu požiadať o orezanie obecnú prevádzku cestou starostu obce. Je potrebné tak urobiť čo najskôr, aby sa úpravy mohli realizovať v období vegetačného pokoja.

Čo s použitým olejom ?

Určite ho nevylievajte do výlevky alebo do záhrady. Pri vylievaní použitého kuchynského oleja do výlevky olej vytvára olejový film na kanalizačnom potrubí. Na tento olejový film sa v krátkom čase začnú zachytávať nečistoty, ktoré prúdia potrubím. Tieto nánosy vytvoria hustú hmotu, ktorá zúži priemer kanalizácie a v konečnom dôsledku môže dôjsť k upchaniu kanalizácie.

Pri odstraňovaní použitého kuchynského oleja do voľnej prírody sa môže znečistiť životné prostredie, najmä pôda a podzemná voda. Keď vylievate olej či masť do kompostu, žijete tak potkanov. Riešením je opotrebovaný olej, masť či tuk zbierať do použitých plastových nádob a odovzdávať ho na obecnej prevádzke, odkiaľ ho odvezie špecializovaná firma na ďalšie spracovanie. Z 1 litra opotrebovaného oleja sa dá vyrobiť 1 liter bionafty. Energia vyrobená z bionafty je omnoho lepšia pre životné prostredie, pretože sa jej spaľovaním uvoľňuje do ovzdušia podstatne menej emisií oxidu uhličitého ako pri fosílnych palivách. Pomôžme teda prírode a separujme požitý olej, tuk a masť.

Zber plastov

V ostatnom čase sa pri zbere plastov vyskytujú prípady, kedy občania nezaviažu vrece s plastovým odpadom. Chceme požiadať občanov, aby vrecia napevno zviazali, aby nedochádzalo k uvoľneniu a následnému vypadávaniu odpadov. Tiež sme boli upozornení Technickými službami mesta Nové Mesto nad Váhom, ktoré od nás plasty odoberajú, že vo vreciach sa nachádza veľa odpadu, ktorý tam nepatrí ako papier, alobalové uzávery, silne znečistené plasty. Preto prosíme občanov, aby separovaniu venovali väčšiu pozornosť.

Ako správne separovať a triediť plasty?

Čo áno: plastové fľaše od nápojov – PET fľaše; plastové fľaše od octu, potravinového oleja, sirupu, plastové fľaše od kozmetiky, čistiacich a hygienických potrieb, plastové obaly z jogurtov, masla, nátierok, plastové hračky, plastové kuchynské predmety, polyetylénová fólia, tašky „igelitky".

Čo nepatrí do plastov: silne znečistené plasty zeminou, olejom, farbami, potravinami, plastové obaly z motorového oleja a ropných produktov, obaly kombinované so sklom, kovom, kovové uzávery z fliaš, tašky a obrusy s textilom, gumolit, linoleum.

Vrecia na plasty na rok 2016 si môžete prevziať na OcÚ u p. A. Benkovej. ***A.B.***

5. marec 2016 - Voľby do Národnej rady Slovenskej republiky

Pripomeňme si, že voľby do Národnej rady Slovenskej republiky sa budú konať v sobotu 5. marca 2016 od 7^{00} do 22^{00} hod. v klube pri parku, Beckov č. 8.

Voliči, ktorí majú trvalý pobyt v obci a v deň konania volieb nebudú môcť voliť v mieste trvalého pobytu, môžu požiadať obec o vydanie hlasovacieho preukazu. Hlasovací preukaz oprávňuje na zápis do zoznamu v ktoromkoľvek volebnom okrsku na Slovensku. Volič môže požiadať o vydanie hlasovacieho preukazu najneskôr deň pred voľbami t.j. 4. 3. 2015 v úradných hodinách obce do 15^{00} hod.

Voliči, ktorí sa nemôžu z vážnych zdravotných dôvodov dostaviť v deň volieb do volebnej miestnosti, môžu požiadať o voľbu do prenosnej volebnej schránky. Požiadať o prenosnú volebnú schránku môžete na obecnom úrade, na tel. č. 77 427 21, v deň volieb priamo vo volebnej miestnosti alebo na tel. č. 0915 736 779.

Nové ustanovenie zákona č.180/2015 Z. z. o podmienkach výkonu volebného práva v § 40 určuje, kto sa dopustí priestupku. Volič je povinný odložiť po hlasovaní nepoužité alebo nesprávne upravené hlasovacie lístky do schránky na to určenej, inak sa dopustí priestupku, za ktorý mu Okresným úradom bude uložená pokuta vo výške 33 €. Upozorňujeme preto občanov, aby nepoužité hlasovacie lístky nezabudli odložiť do schránky na to určenej.

Zároveň oznamujeme voličom, že priebeh volieb do NR SR v našej obci bude monitorovať agentúra FOCUS, ktorej pracovníci budú robiť odhad volebných výsledkov. ***Obec Beckov***

BILANCUJEME

uplynulo DVADSAŤ ROKOV od založenia BECKOVSKÝCH NOVÍN

Možno ste si všimli, milí naši čitatelia, že na titulnej strane BN sme písali v roku 2015 už XX. ročník. To znamená, že BN vychádzajú dve desiatky rokov – od nultého čísla a riadneho prvého čísla po registrácii v decembri 1996 až po šieste číslo v roku 2015. Založenie Beckovských novín bolo spojenie vynikajúcej myšlienky a nadšených spolupracovníkov. Veď všetci, čo BN robili a dodnes robia, to robia naozaj z lásky. Odmena je stále minimálna za častokrát aj maximálnu prácu.

Pripomeňme si, že zakladateľom obecných novín bol Akad. arch. Marian Strieženec, ktorý 12. 12. 1996 vybavil povolenie registrácie tlače č. 01/RK 3-1996 v Novom Meste nad Váhom pre BN ako regionálne periodikum. Vydavateľom bol (a je) Obecný úrad Beckov. Adresa redakcie: Obec Beckov 180. Pôvodná Redakčná rada mala 3 členov: Mgr. Anežka Ilavská, Marta Striežencová, Daniel Hladký. Prvé číslo I. ročníka vyšlo v decembri 1996. Prvou šéfredaktorkou bola Anežka Ilavská (1996–1998, 2001-2004), po nej bola touto funkciou poverená Iveta Čechvalová (1999–2000), neskôr Iveta Martišová (2005–2007) a v súčasnosti ju plní Dana Badžgoňová (od júla 2007). V redakčnej rade sa vystriedalo viacero šikovných ľudí, zaslúžia si, aby sme ich spomenuli všetkých: Marian Strieženec, Anežka Ilavská, Marta Striežencová, Daniel Hladký, Marta Šimková, Margita Bubeníková, Jozef Páleník, Soňa Jaroščiaková, Iveta Čechvalová, Darina Jarábková, Iveta Martišová, Ľubomír Paulus, Martina Striežencová, Lenka Martišová, Dana Badžgoňová, Kristína Jurzová, Petra Šutovská, Radka Prokopenská a Dana Klčovská. Všetkým patrí veľké ďakujem! Spolu 18 ľudí za 20 rokov. Aj z tohto počtu vidieť, že práca redaktora obecných novín je náročná, mnohí po čase odišli, možno zistili, že to nie je také jednoduché, ako si spočiatku mysleli, alebo sa im zmenili priority, zamestnanie, bydlisko, prípadne odišli z osobných dôvodov. Určite väčšinu spájala jednotná myšlienka, ktorou bola čo najlepšia príprava článkov do BN, aby potešili svojich čitateľov – spoluobčanov a rodákov, pre ktorých tieto noviny robili a dodnes robia.

Od roku 2009 sú BN evidované ako periodická tlač Ministerstvom kultúry SR a bolo im pridelené evidenčné číslo EV 2878/09. Adresa je Obecný úrad Beckov ako prv. V posledných rokoch sa však zmenil spôsob prípravy. Všetky texty sa zasielajú v elektronickej podobe, rovnako aj fotografie. Práca na BN sa v mnohom zjednodušila, ale v niečom zase skomplikovala. Ich poslaním je, citujem z navrhovaného štatútu BN, časť III.: „Beckovské noviny sú obecné noviny, ktoré v obci plnia funkciu informačnú, orientačnú, integračnú a poznávaciu (hrdosť na vlastnú minulosť a tradície). BN si kladú za cieľ: a) poskytovať čitateľovi – občanovi podľa možností čo najkomplexnejší obraz o kultúrno-spoločenskom, politickom a náboženskom dianí v obci; b) pomáhať orientovať sa občanom v rôznorodých informáciách z oblasti samosprávy; c) podporovať spoluprácu medzi ľuďmi, zapájať do tvorby BN čo najviac prispievateľov z radov občanov, rodákov a priaznivcov obce a BN; d) rozvíjať záujem o poznávanie našej obce a podieľať sa publikačnou činnosťou na postupnom zmapovaní jej minulosti.“

Samozrejme, je to ideál, nie všetko sa nám darí k našej i vašej spokojnosti. Napríklad nám chýbajú prispievatelia z oblasti športu. Výsledky futbalových zápasov bývali pred pár rokmi pravidelnou súčasťou BN. Nádejou sa stala nová redaktorka Petra Šutovská, ktorá začala zabezpečovať články aj z tejto oblasti a stále dúfame, že získame aj ďalších prispievateľov. Kristína Jurzová, študentka žurnalistiky, píše profesionálne články z rozličných oblastí, okrem iného aj o Beckovskom hrade a dianí okolo neho. Vďaka mladým zanieteným mamičkám v RR BN, akú sú Radka Hladká, Dana Klčovská a Petra Šutovská sa na stránky BN dostalo viac článkov z našej základnej a materskej školy. Raz darmo, o podujatí najlepšie napíše ten, kto sa ho zúčastnil a bol ním naozaj vnútorne oslovený. Radka Prokopenská navyše začala uverejňovať rozprávky z vlastnej tvorby pre potešenie mnohých malých aj veľkých. Nevynechám ani služobne starších redaktorov, príspevky zo školstva, fitnes i z „rodinného“ archívu sú prácou Darinky Jarábkovej. O starých tradíciách, histórii obce a jej osobnostiach i prírode píše Ľubomír Paulus. Šéfredaktorka sa zameriava na sociálne témy, históriu obce a umenie, knižky, osobnosti Beckova, rozhovory – podľa potreby. V uplynulom roku sme sa oveľa viac ako inokedy venovali seniorom – mali sme sedem jubilantov, ktorí oslávili 90 rokov a tri výročia sobášov, čo bola v našej obci mimoriadna a tak skoro sa neopakujúca udalosť.

Určite by som mohla menovať aj ďalšie oblasti, v ktorých sme v BN dobrí, ale aj tie, v ktorých máme rezervy. Sami však nedokážeme obsiahnuť všetky témy a oblasti života, zúčastniť sa všetkých podujatí, podchytiť všetky udalosti a aktivity. Ale máme vás – svojich čitateľov, obyvateľov obce a ďalších prispievateľov, ktorí nám môžete pomáhať. Môžete sa aj vy podieľať na tvorbe každého čísla BN – ak budete ochotní obetovať trochu času a určitú námahu a napíšete nám o zaujímavostiach, ktoré ste zažili a ktoré sa týkajú našej obce, prípadne pošlete tipy, upozorníte, kde sa čo dôležité a hodné všeobecného povšimnutia deje.

Naša obec je z dnešného pohľadu malá, ale tak bohatá šikovnými ľuďmi, neustálym dianím vo všetkých oblastiach života (hospodárstvo, školstvo, kultúra, šport, turizmus…), históriou, že ani dvojmesačník na 16 či 20 stranách nedokáže o všetkom čo i len stručne informovať!

Snažili sme sa aj v minulom roku prinášať pozitívne správy, aby sme poukázali na príklady dobrej spolupráce, ktoré je hodno nasledovať. Myslím si, že uvedomovanie si cieľa, pre ktorý veci robíme a učenie sa vzájomnej spolupráci – aj v redakčnom tíme, je cestou do budúcnosti novín aj obce…

Tento článok mal vyjsť v poslednom čísle BN v minulom roku, ale jednoducho nevošiel. Tak aspoň teraz, na začiatku roka 2016, chcem všetkým, čo sa podieľajú na vydávaní BN poďakovať. Ďakujem starostovi a obecnému zastupiteľstvu, že sme mohli v pokoji tvoriť naše Beckovské noviny, ďakujem redaktorom, že sme ich už 9 rokov spoločne písali, ďakujem vám, naši čitatelia, že ste naše články čítali, niektoré viac, niektoré menej a verím, že nás budete čítať aj v novom XXI. ročníku. A dúfam, že sa do radov prispievateľov zapojíte, vážení čitatelia, zase o niečo viac, aby Beckovské noviny boli viac z vašej čitateľskej dielne ako z našej redakčnej.

V tomto roku sme pre vás pripravili darček: do XXI. ročníka sme vykročili v novom dizajne. Ak sa vám predchádzajúca podoba tiež páčila, tak vedzte, že ju navrhol dlhoročný grafik BN a umelecký fotograf Jiří Foldyna, ktorý pracoval na BN od roku 1996 do toku 2013. Od čísla 4/2013 robí grafiku pracovníčka nástupníckej firmy Krain s.r.o. Ing. Jozefa Kubaščíka z Trenčína.

Dana Badžgoňová, šéfredaktorka BN

Predseda parlamentu v Beckove

Vo štvrtok 28. januára 2016 krátko pred 15. hodinou navštívil našu obec predseda Národnej rady SR Ing. Peter Pellegriny. Vzácnu návštevu privítali v Kúrii pod hradom starosta našej obce Ing. Ján Križan a poslanci obecného zastupiteľstva Ing. Jaroslav Martiš, Ernest Benko, Ing. Ján Macejka, Anna Kabelíková a ďalší účastníci. Pracovné stretnutie sa konalo v súvislosti s pripravovanými oslavami 200. výročia narodenia nášho rodáka Jozefa Miloslava Hurbana, prvého predsedu SNR, ktorého okrúhle jubileum si pripomenieme v celej Slovenskej republike 19. 3. 2017. Pán predseda NR SR Pellegrini sa zapísal aj do Pamätnej knihy obce. ***DB***

Obecný úrad – telefónne čísla

Ing. Ján Križan, starosta – **032 77427 20**; **0905 506 021**
Anna Benková, matrika, evidencia obyvateľstva, drobné stavby, hrobové miesta, podateľňa – **77427 21**
Mgr. Dana Badžgoňová, sociálna práca, pohreby, web, Beckovské noviny – **7742722**
Jana Ježovicová, dane, kultúra, pokladňa – **7742723**
Marta Hurtíková, mzdy a personalistika, knižnica – **77427 24**
Ing. Monika Kopúnová, finančná učtáreň, nahlasovanie vývozu fekálií – **77427 25**; **0903 742 725**
FAX – **032 77427 26**
Iveta Martišová, ZZ Hrad Beckov – **77427 27**
Ing. Marika Jurčacková, projekty – **77427 28**; **0917 694 611**
Prevádzka OcÚ – 7777 112
Obecný mobil – 0915 736 779

Ako a kedy žiadať o vdovecký alebo vdovský dôchodok po 1. januári 2016

Ovdovelým dôchodcom, ktorým manželka alebo manžel umreli pre 1. januárom 2004 a ktorí do 31. 12. 2015 nemali nárok na vdovský alebo vdovecký dôchodok, sa od 1. januára 2016 novelou zákona č. 461/2003 Z. z. priznala možnosť požiadať o vdovský alebo vdovecký dôchodok. Sociálna poisťovňa upozorňuje, že o dôchodky netreba žiadať do konca januára (februára), ale kedykoľvek v priebehu roka a žiadatelia nič nestratia, lebo dôchodky budú vyplatené podľa tohto zákona spätne od 1. januára 2016. O žiadostiach rozhodne SP najneskôr do 6 mesiacov od podania (podľa § 293 dm - dn, zákona č. 461/2003 Z. z. v neskoršom znení účinnom od 1. januára 2016).

Požiadať o vdovský alebo vdovecký dôchodok môžete na pobočke SP v Novom Meste nad Váhom, Hviezdoslavova 36, 10. poschodie.

Konanie o priznanie vdovského alebo vdoveckého dôchodku sa začína na základe písomnej žiadosti fyzickej osoby, ktorá si uplatňuje nárok na dôchodok a nárok na jeho výplatu. Vdovec / vdova požiada pobočku SP o spísanie žiadosti o priznanie dôchodku. Požadované doklady predkladá ako originály alebo úradne overené kópie.

Žiadateľ musí predložiť: občiansky preukaz, rodné listy oboch manželov, sobášny list, resp. výpis z knihy manželstiev, úmrtný list manželky / manžela, rozhodnutie o priznaní starobného dôchodku (pomerného starobného dôchodku, invalidného dôchodku, čiastočného invalidného dôchodku alebo dôchodku za výsluhu rokov), prípadne iný doklad preukazujúci priznanie dôchodku.

Ak zomrelý manžel / manželka neboli poberateľmi starobného dôchodku, treba doložiť aj: doklad o ukončení vzdelania (výučný list, maturitné vysvedčenie, diplom) alebo potvrdenie školy odkedy – dokedy trvalo jej / jeho štúdium, ktoré nebolo predpísaným spôsobom ukončené; rodné listy detí; potvrdenie z ÚPSVR o všetkých obdobiach v evidencii nezamestnaných občanov; potvrdenie zamestnávateľa a ďalšie doklady, ktoré nájdete na stránke SP - http://www.socpoist.sk/vdovecky-dochodok/1290s alebo http://www.socpoist.sk/vdovsky-dochodok/1289s alebo na pobočke SP.

Súčasťou žiadosti je čestné vyhlásenie, že žiadateľ neuzatvoril nové manželstvo, nebol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin, na následky ktorého manžel / manželka zomreli a nemá nárok na vdovecký výsluhový dôchodok.

Suma pozostalostného dôchodku priznaného podľa § 293dn zákona č. 461/2003 Z. z. v znení účinnom od 1. januára 2016, je 136,50 € mesačne. K tejto sume ďalej patrí zvýšenie podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov. Dôchodcovi, ktorému sa priznáva vdovský alebo vdovecký dôchodok a už poberá starobný alebo invalidný dôchodok, v plnej sume sa vypláca vyšší dôchodok a nižší v sume jednej polovice.

Dôchodky SP sa vypláca v hotovosti alebo na účet v banke (k žiadosti treba pripojiť tlačivo Poukazovanie dôchodkových dávok na účet dôchodcu v banke vyplnené žiadateľom a potvrdené bankou).

Sociálna poisťovňa zverejnila informáciu o možnosti požiadať o vdovský dôchodok na svojej stránke 14. 01. 2016 - http://www.socpoist.sk/aktuality-ako-ziadat-o-vdovsky-dochodok/48411s61062c. ***(b)***

Zariadenie pre seniorov a DSS ADONIS, n.o., Krajné

foto: ZpS Adonis Krajné

Zariadenie pre seniorov ADONIS, n.o., zabezpečuje od 11. 1. 2016 dlhodobú starostlivosť pre klientov na riešenie nepriaznivej sociálnej situácie z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia, nepriaznivého zdravotného stavu alebo z dôvodu dovŕšenia dôchodkového veku. V súčasnosti môže poskytnúť starostlivosť 40 klientom. Obec Krajné sa nachádza medzi mestami Piešťany a Myjava.

Poskytovanie nevyhnutnej starostlivosti:

stravovanie 5x denne; bývanie v dvojlôžkových izbách s predsieňou a sociálnym zariadením; zaopatrenie (pranie, žehlenie, upratovanie); komplexná opatrovateľská starostlivosť.

Poskytovanie ďalšej starostlivosti:

poradenské služby; záujmová a kultúrna činnosť; pracovná terapia.

Kontakt: Zariadenie pre seniorov Adonis, n.o., Krajné 292, 916 16 Krajné
Telefón: 032 381 14 96, Mobil: 0905 261 580
E-mail: dss.krajne@gmail.com, www. adonis-no.sk

Nové VZN o sociálnej pomoci

Na 11. zasadnutí obecného zastupiteľstva 15. 12. 2015 poslanci OZ schválili návrh VZN o poskytovaní sociálnej pomoci obyvateľom obce v prípade náhlej núdze formou jednorazovej sociálnej dávky uz.č. 128/2015 po upravení podľa pripomienok z predchádzajúceho zasadnutia OZ dňa 27. 11. 2015. VZN bolo vyvesené na úradnej tabuli od 28. 7. 2015 a nadobudlo účinnosť 1. 1. 2016.

Toto nové VZN oproti predchádzajúcemu VZN č. 2/2010 jednoznačne vymedzuje, kto môže o sociálnu pomoc žiadať. Nárok na jednorazovú sociálnu dávku v hmotnej núdzi majú občania, ktorí sú preukázateľne v hmotnej núdzi. Je to v súlade so zákonom č. 599/2003 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi v znení neskorších predpisov.

Nárok na jednorazovú sociálnu dávku v hmotnej núdzi majú vo výnimočných prípadoch aj obyvatelia obce v čase náhlej núdze, ktorí nie sú v stave hmotnej núdze (§ 3, ods. 2, písm. g) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení), t.j. nepoberajú dávku a príspevky v hmotnej núdzi, a zároveň ich príjem nepresahuje trojnásobok aktuálnej sumy životného minima pre jednu fyzickú dospelú osobu.

Dávka je chápaná ako dobrovoľná sociálna pomoc konkrétnemu občanovi obce Beckov, ktorý je v stave hmotnej núdze a má o tom doklad – rozhodnutie z ÚPSVR. Dávka je nenárokovateľná, t.j. žiadateľ na ňu nemá právny nárok. Žiadateľ musí mať splnené všetky záväzky voči obci. Obec ju poskytuje občanovi z časti rozpočtu vymedzenej na účel jednorazovej dávky v HN. Občan žiada o dávku písomne (žiadosť je na OcÚ, sociálne oddelenie a ne web-stránke obce), k žiadosti doloží rozhodnutie ÚPSVR o tom, že sa nachádza v stave HN a ďalšie potrebné doklady.

O poskytnutí jednorazovej sociálnej dávky rozhoduje obecné zastupiteľstvo obce na základe odporúčania sociálnej komisie, ktorá potvrdí existenciu stavu hmotnej núdze žiadateľa a odporučí obecnému zastupiteľstvu rozhodnúť o poskytnutí alebo neposkytnutí sociálnej pomoci vo forme jednorazovej peňažnej dávky.

D. Badžgoňová

Dobrovoľný hasičský zbor obce (DHZO) VÝROČNÁ SCHÔDZA

Hneď v prvých dňoch nového roka dňa 9. januára sa v Klube pri parku uskutočnila slávnostná výročná schôdza Dobrovoľného hasičského zboru obce, ktorej predsedal p. Miloš Jaročšiak a okrem členov sa schôdze zúčastnili delegát Okresného výboru dobrovoľnej požiarnej ochrany p. Štefan Kusenda a hostia zo Slavkova, s ktorými beckovskí hasiči obnovili priateľskú družbu. V oficiálnej časti schôdze predniesol veliteľ p. Marek Šutovský správu o činnosti za rok 2015 ako aj plán činností na rok 2016. Okrem činnosti, ktorá vyplýva z poslania dobrovoľných hasičov sa plánuje v tomto roku pokračovať v projekte Celoplošného rozmiestnenia síl a prostriedkov, čo znamená získavanie finančných dotácií od štátu na zakúpenie potrebného vybavenia zbrojnice ako aj výzbroje pre hasičov. Ďalšou prioritou beckovských hasičov je absolvovať základné školenie členov ako aj špecifické školenia pre vodičov zásahového vozidla. Samozrejme, že je potrebné sa o zverený majetok aj starať, preto sa plánujú údržby zverenej techniky, ako aj udržiavanie vecných prostriedkov, aby boli zásahu schopné. Budova zbrojnice prešla minulý rok 2015 čiastočnými úpravami, pokračovať by sa malo opravou strechy. V neposlednom rade sa bude pokračovať v práci s deťmi a mládežou, pripravovať sa na súťaže. K tomu je potrebné starať sa o cvičisko v areáli obecného športového klubu Slovan Beckov.

Milým príspevkom do programu schôdze bolo odovzdanie Pamätného listu predsedom dobrovoľných hasičov zo Slavkova p. Janom Hermanom, ktorý aj s medailou daroval na znak obnovy priateľskej družby medzi oboma hasičskými zbormi. Pokračovalo sa povyšovaním členov a odovzdávaním medailí za záslužnú prácu. Pán delegát Kusenda vyslovil pochvalu beckovským dobrovoľným hasičom, že sa zaktivizovali a začali si zvyšovať odbornosť na školeniach, ale že sú aktívni aj v zúčastňovaní sa pravidelných stretnutí v rámci okresu.

Petra Šutovská

Poďakovanie Milanovi Masárovi

V polovici februára, kedy nám v stredu začal pôst a v nedeľu sa mnohí vytešovali z Valentína, sa našiel aj človek, ktorému to nedalo len tak sedieť doma pri televízore. Stačilo mu vyjsť pred dvere bytu, aby videl, že jeho okolie by potrebovalo trochu skultúrniť. A hoci ešte podľa kalendára je zima, začal s jarným upratovaním. Najskôr očistil od napadaného lístia a konárov, hlavne brezových, priestranstvo pred poštou, a potom aj parčík vedľa kláštora. Takže v pondelok ráno 15. 2. 2016 chodník popri pošte lemovali kopy vyhrabaných konárov – ako môžete vidieť na fotke, čakajúce na odvoz pracovníkmi prevádzky. Všetko by možno zostalo v „utajení“, keby usilovný občan nemal aj dobrého kamaráta, Štefana Paceka, ktorý rád a s hrdosťou upo-

OŠK - OBECNÝ ŠPORTOVÝ KLUB
Výročná schôdza

V sobotu 19. 2. 2015 podvečer sa v Klube pri parku uskutočnila výročná schôdza členov Obecného športového klubu v Beckove. Prezident OŠK p. David Kačerek predsedal schôdzi, na ktorej predniesol rozpočet klubu pre rok 2016 na schválenie a po zhodnotení hospodárenia pánom Jaroslavom Zbudilom ako aj prednesení správy revíznej komisie a účtovnej uzávierky za rok 2015 pokračoval spolu s prítomnými členmi v diskusii na potrebné témy týkajúce sa klubu a hráčov. Za prítomnosti pána Ivana Hladkého a jeho manželky, vyjadrilo vedenie klubu poďakovanie za jeho dlhoročné pôsobenie vo funkcii hospodára a pani Emílii Hladkej za starostlivé vykonávanie čistenia dresov a prípravy občerstvenia pre hráčov. Hlavne sa riešil problém okolo rekonštrukcie kabín pre hráčov na ihrisku, nakoľko sú v havarijnom stave. Ďalšou témou bola nasledujúca jarná časť sezóny, aké sú ciele u A mužstva a u žiakov a celková finančné situácia klubu. Týmto prezident OŠK Slovan Beckov poprosil prítomných členov o spoluprácu a pomoc pri jeho zveľaďovaní. Ďalej p. Vladimír Šimončic zhodnotil situácii v kulturistickom oddiele, ktorý pod jeho vedením funguje na veľmi dobrej úrovni.

Výborová schôdza OŠK
zmeny na trénerských postoch

Na januárovej výborovej schôdzi Obecného športového klubu sa schválili zmeny na trénerských postoch u žiakov a v A mužstve. Asistent trénera žiakov p. Pavol Bánovský dostal posilu v osobe p. Víta Ondříška pochádzajúceho z moravskej obce Zlechov, ktorý chce svoje skúsenosti odovzdať mladým adeptom futbalu. Tento mladý muž sa do Beckova dostal cez jeho manželku Martinu, rod. Vazovanovú. Mužstvo dospelých spolu s p. Bartovičom od januára 2016 trénersky posilnil p. Patrik Krajčovic z Dolného Srnia. Je to skúsený hráč, ktorý však pre vážne zranenia obidvoch kolien pôsobí už len ako tréner. Obidvoch nových trénerov podrobnejšie predstavíme v nasledujúcich číslach Beckovských novín.

Podľa podkladov od p. Davida Kačereka a p. Petra Bánovského spracovala Petra Šutovská

zornil na tento dobrý skutok. Takže ďakujeme p. MILANOVI MASÁROVI, ktorý nezištne urobil niečo pre nás všetkých. Ak si poviete, že mal dosť času, veď je nezamestnaný, tak si spomeňte, že aj iní boli… Sme radi, že sa našiel ďalší ochotný Beckovčan.

DB

POĽOVNÍCKA RUBRIKA – PZ Hurban Beckov

Otázka pre Pavla Hladkého

Nášmu dlhoročnému a pravidelnému prispievateľovi z predstavenstva PZ Hurban Beckov Pavlovi Hladkému sme položili otázku, ktorá dennodenne trápi všetkých vodičov na ceste Beckov – Trenčín:

Pán Hladký, mnohí naši čitatelia a občania sa pýtajú, ako sa majú zachovať, keď sa nečakane stretnú na hlavnej ceste s urasteným jeleňom alebo so stádom jelenej či srnčej zveri – ak sú a) v aute, b) prípadne na poľnej ceste len tak pešky. Čo by ste im poradili, aby sa nikomu nič zlé nestalo? Kedy môžu byť takéto stretnutia pre človeka nebezpečné?

Pavol Hladký: Revír Beckov sa ako jeden z mála nachádza celý v katastrálnom území svojej obce, teda obce Beckov. Cez tento revír prechádzajú tieto cesty:

1. Diaľnica D1 Bratislava – Trenčín, k. ú. Beckov 107 km až 108,5 km.
2. Cesta II/57 od Rakoľub do Krivosúd-Bodovky 116 km až 121 km.
3. Cesta III/507017 Rakoľuby – Kálnica po odbočku do Zápotočia.

Zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve v znení neskorších predpisov ich zaradil medzi nepoľovné plochy. Častokrát sa stáva, že na dopravných komunikáciách hynie zver. Zákon o poľovníctve ukladá správcovi komunikácie v súlade s § 63 ods.4 usmrtenú zver z cesty odstrániť a skutočnosť oznámiť užívateľovi najbližšieho poľovníckeho revíru. Tento musí vykonať likvidáciu uhynutej zveri za dodržania veterinárnych predpisov.

Na prítomnosť zveri pri komunikáciách vplýva hlavne osievanie poli tržnou plodinou, ako je repka olejná, kukurica a cukrová repa. Ďalej zimná údržba ciest sa prevádza drvenou kamennou soľou, ktorú zver z cesty berie ako krmivo. Pohyb zveri po svojich tradičných trasách sa obmedzil výstavbou a umiestňovaním oplotkov na poľnohospodárske účely. Mnohokrát je na komunikáciu vytlačená z porastov okolo cesty aj nezodpovednými občanmi, ktorí sa na prechádzke prírodou nesprávajú tak ako majú (psík nie je na „vodítku", hlučná komunikácia).

Okolo ciest prechádzajúcich našim revírom sú umiestnené značky „Pozor zver!", aj doporučená rýchlosť, na čo má vodič reagovať pomalou jazdou a dôkladnejším sledovaním cesty ako aj jej okolia. V nočnej dobe sú dobre viditeľné oči zveri, ktoré svetielkujú ako ochranný pás chodca. V prípade potreby treba s vozidlom zastaviť, zver pustiť, aby prešla komunikáciu a v nočnej dobe, ak za vami nejazdí vozidlo, pri státi na sekundu vypnúť svetlá.

Keď už príde ku stretu vozidla so zverou, vznikne škoda a zranenie, vec treba oznámiť na linku 112 alebo 158, čo je záchranný systém a polícia. Vždy v prvom rade treba robiť opatrenia na záchranu ľudského života, až potom ostatné. Väčšina občanov pozná vo svojom okolí členov nášho združenia, ktorým treba skutočnosť oznámiť, a títo zariadia odstránenie diviny z miesta nehody.

Pokiaľ realizuje dopravnú nehodu policajný zbor, operačné stredisko vie, ktorému združeniu patrí časť, kde sa udalosť stala a majú telefonický kontakt na funkcionárov príslušného združenia.

Počas turistiky a na prechádzkach naším revírom, pokiaľ stretnete zver, zachovajte pokoj, postojte a ona sama odíde, nesnažte sa ju chytať, hlavne nie mláďatá, lebo hlavne u diviačej zveri môže dôjsť k obrannému pudu matky. Takýto prípad v našom združení zaznamenaný ešte nebol.

V súčasnej dobe upozorňujeme vlastníkov okolia ciest, aby si svoje parcely očistili od drevín a vysokej trávy, aby mohol vodič včas zbadať zver vychádzajúcu na vozovku a náhle ho neprekvapila, čím môže stretu so zverou zabrániť.

Prajem príjemný pobyt v katastri našej obce, v ktorom je aj revír Beckov obhospodarovaný PZ Hurban Beckov.

Pavol Hladký

PZ Hurban Beckov – výročná členská schôdza

Dňa 20. februára 2016 o 10. hodine sa konala v klube pri parku výročná členská schôdza PZ Hurban-Beckov, na ktorej sa zúčastnili všetci osemnásti členovia. Správu o činnosti, hospodársky výsledok, ako aj výhľadový plán na budúce obdobie predniesli tajomník Ing. Ján Pavlovič, poľovnícky hospodár Pavol Hladký a kontrolór Ing. Martin Neboháč. Schôdzu riadil predseda PZ p. Miroslav Uherčík.

Za čakateľa na členstvo z piatich kandidátov bol zvolený Oliver Tekula z Beckova.

Školenie bezpečnosti práce a poskytovania prvej pomoci na strelnici ako aj pri poľovačkách previedol Ing. Marek Jambor, správca strelnice Beckov.

Najlepšími lovcami škodnej zveri za uplynulý rok boli: 1. Michal Čaňo, 2. Ing. Ján Kováčik a 3. Marek Čaňo.

Členov ako aj širokú verejnosť pozýva PZ Hurban – Beckov na výstavu poľovníckych trofejí, ktorá sa uskutoční v dňoch 19. marca 2016 a 20. marca 2016 v Kultúrnom dome Trenčianske Stankovce a naše poľovnícke združenie tam vystavuje hodnotné trofeje.

Pavol Hladký

Foto: Ing. Marek Jambor

Na fotografii sprava nový pokladník PZ Hurban-Beckov Karol Nedbal a najlepší strelec škodnej zveri Michal Čaňo.

SPP – distribúcia informuje občanov a správcov sietí

Spoločnosť SPP – distribúcia (SPP-D) 8. 2. 2016 zaslala predstaviteľom samospráv informačný mail, v ktorom upozorňuje na svoju webovú stránku www.spp-distribucia.sk, na ktorej rozšírili ponuku on-line formulárov. Popri obvyklých formulárov na podanie žiadosti o pripojenie, o technickú zmenu na existujúcom odbernom mieste a montáž meradla pribudli ďalšie tri:

1. Žiadosť o vydanie stanoviska k existencii a priebehu plynárenských zariadení (PZ).
2. Žiadosť o vydanie stanoviska k vykonávaniu činností v ochrannom a bezpečnostnom pásme plynárenských zariadení.
3. Objednávka vytýčenia plynárenských zariadení.

On-line formuláre sú prístupné denne bez časového obmedzenia.

DB / Zdroj: SPP-D

Dotácie v roku 2015

V roku 2015 sme získali dotácie vo výške 147 787,47 €. Jedná sa len o dotácie na projekty, ktorých cieľom bolo zveľadenie a údržba hnuteľného aj nehnuteľného majetku a ktorých realizácia zvýšila úroveň vzdelávania, kultúry a športu v našej obci.

Projekt: Obnova NKP hrad Beckov s účasťou pracovníkov v evidencii nezamestnaných.

Zámer projektu: Realizácia prispela k zachovaniu a ďalšej obnove vybraných objektov hradu a k celkovému skultúrneniu areálu NKP hrad Beckov, vytvorila taktiež priestor pre pracovné uplatnenie nezamestnaných z obce i zo širšieho okolia.

Celkový náklad projektu: 48 160,74 €.

Tento projekt bol podporený Ministerstvom kultúry Slovenskej republiky v rámci programu 1. Obnovme si svoj dom, podprogram 1.4 Obnova a konzervácia torzálnej architektúry vo výške 14 000 € a prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom vo výške 32 287,47 €, a to v rámci Operačného programu Európskeho sociálneho fondu - Zamestnanosť a sociálne inklúzia, ktorého finančná podpora predstavuje 85% z uvedenej čiastky a 15% finančných prostriedkov bolo poskytnutých zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky.

Projekt: Obnova a reštaurovanie troch gotických okien v kaplnke na hrade Beckov

Zámer projektu: Pokračovanie reštaurovania okien kaplnky, ktoré sa začalo spracovaním reštaurátorskej dokumentácie v roku 2013, podľa ktorej sa okná zreštaurujú až do fázy zasklenia, ktoré plánujeme realizovať v ďalšej etape.

Celkový náklad projektu: 16 013 €.

Tento projekt bol podporený Ministerstvom kultúry Slovenskej republiky v rámci programu 1. Obnovme si svoj dom, podprogram 1.1 Obnova kultúrnych pamiatok vo výške 15 000 €.

Projekt: Aktualizácia fondu knižnice

Zámer projektu: Prostredníctvom aktualizácie knižničného fondu poskytovať kvalitnejšie knižnično-informačné služby pre používateľov knižnice a ponúknuť hodnotnú variantu voľnočasových aktivít.

Celkový náklad projektu: 550 €.

Tento projekt bol podporený Ministerstvom kultúry Slovenskej republiky v rámci programu 2. Kultúrne aktivity v oblasti pamäťových inštitúcií, podprogram 2.5 Aktivizácia knižníc vo výške 500 €.

Projekt: Rozšírenie kapacity Materskej školy v Beckove

Zámer projektu: Vybudovali sme priestor na celodennú starostlivosť pre 22 deti vo veku od 5 do 6 rokov v učebnom pavilóne základnej školy.

Celkový náklad projektu: 56 897,06 €.

Tento projekt bol podporený Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky v rámci výzvy na predkladanie žiadostí o dotáciu Rozšírenie a udržanie kapacít materských škôl formou prístavby, výstavby a rekonštrukcie priestorov pre potreby materských škôl a vybudovanie zariadení školského stravovania pri nových MŠ - 2015 vo výške 46 000 €, z toho na investičné výdavky 40 000 € a bežné výdavky 6 000 €.

Projekt: Výstavba multifunkčného ihriska v Beckove

Zámer projektu: Vybudovanie multifunkčného ihriska (33x18m) s osvetlením, el. prípojkou a chodníkmi v areáli základnej školy.

Celkový náklad projektu: 72 848,30 €.

Tento projekt bol podporený Úradom vlády Slovenskej republiky v rámci výzvy na predkladanie žiadostí o dotáciu – podpora rozvoja športu na rok 2015 vo výške 40 000 €.

Ing. Marika Jurčacková

Hrad sa pripravuje na jubilejnú sezónu

Zimný čas, keď pre návštevnícku verejnosť hrad Beckov „zaspal zimným spánkom" sa pomaly chýli ku svojmu koncu. Pre hrad je to „čas oddychu", no nie pre tých, ktorí sa starajú o jeho fungovanie. Rýchle sa míňajúce zimné mesiace ledva stačia na konzerváciu a nevyhnutné opravy vybavenia hradu po uplynulej sezóne, ale súčasne už slúžia na prípravu a zabezpečenie sezóny novej. Spolu s prípravou celého areálu hradu na príchod prvých návštevníkov sa chystá pre nich program a podujatia, aby na hrade mali možnosť nielen zoznámiť sa s jeho históriou, ale mohli prežiť aj príjemné chvíle aktívneho oddychu, zábavy, kultúrnych a umeleckých zážitkov.

Tento rok však treba pripraviť hrad a program na nie „obyčajnú" sezónu, ale na sezónu jubilejnú. 11. mája tohto roka uplynie 20 rokov odo dňa, keď bol hrad po ukončení rekonštrukčných prác na viacerých objektoch realizovaných od 80-tych rokov minulého storočia sprístupnený a slávnostne otvorený pre návštevnícku verejnosť. Príprave areálu, zabezpečeniu podmienok pre návštevníkov a programu sa preto venuje mimoriadna starostlivosť. Túto sezónu chce hrad návštevníkom ponúknuť prehliadku novo sprístupnených priestorov východného krídla Severného paláca, nové expozície v objektoch Muzeálneho nádvoria a bohatý a pestrý program každý víkend od začiatku mája až do októbra. Jubilejnú 20. sezónu odštartuje Slávnostné otvorenie v sobotu 30. apríla s úvodným ceremoniálom a atraktívnym programom pokračujúcim v nedeľu 1. mája.

Prvých tohtoročných návštevníkov však hrad už tradične privíta počas veľkonočných sviatkov. Od Veľkého piatka až do záverečnej na Veľkonočný pondelok ožijú na hrade veľkonočné tradície, maľovanie vajíčok, pletenie korbáčov, veľkí i malí návštevníci si môžu svoj talent a zručnosť v zdobení vajíčok vyskúšať za pomoci našich animátorov. O dobrú náladu sa v nedeľu postarajú muzikanti a speváci „od susedov" – folklórny súbor Selčan, v sobotu a v pondelok program spestria divadielka pre detských návštevníkov. Najmä pre deti je v nedeľu a v pondelok pripravená súťaž v hľadaní ukrytých vajíčok v zákutiach areálu hradu so sladkou odmenou pre každého úspešného nálezcu, ktorá už 3 roky patrí k najobľúbenejším veľkonočným hradným aktivitám.

Za uplynulých 19 rokov sa s históriou a krásami hradu Beckov oboznámili už státisíce návštevníkov. Všetci, ktorí sa podieľajú na príprave hradu a jeho aktivít pre tohtoročnú sezónu urobia maximum pre to, aby tento jubilejný dvadsiaty rok sa hrad tešil obdivu čo najväčšieho počtu návštevníkov, ktorí sa z neho domov vrátia s množstvom pekných zážitkov.

Ing. Jozef Pamětický,
programový manažér ZZ Hrad Beckov

SÚŤAŽ V PEČENÍ
fašiangových šišiek a fánok

Nastalo obdobie fašiangov, ktoré trvá od Troch kráľov do Popolcovej stredy tiež nazývanej škaredej stredy. Usporiadali sme súťaž v pečení tradičných fašiangových sladkých dobrôt, ktoré všetci dobre poznáme.

Prihlásilo sa veľa šikovných a ochotných žien – gazdiniek, ktoré sa zapojili a pochválili sa svojím umením. Medze sa nekládli a napiekli šišky plnené džemom, zdobené džemom, nutelou, jahodovou penou alebo posypané cukrom a tiež fánky rôznych tvarov, z ktorých ma najviac očarili tie v podobe kvetu, ktoré poznajú skôr narodené gazdinky. Veľmi si vážime všetkých 17 gazdiniek, ktoré prispeli do súťaže, a to menovite Monika Čaňová, Daniela Šimková, Antónia Bánovská, Antónia Tekulová, Mgr. Martina Striežencová, Mária Štefániková, Ing. Mária Mináriková, Valéria Beňová, Anna Kročitá, Emília Ondrčková, Jolana Prokopenská, Mária Vazovaná, Hedviga Benková, Anna Benková, Eva Úradníčková, Ľubka Hajdúšková, Marta Neboháčová.

Hodnotiacich bolo neúrekom. S chuťou sa pustili deti, ale aj dospelí do ochutnávky a nezostalo nič na zmar. Na lístok mali možnosť napísať svojho favorita, poprípade aj všetky 3 umiestnenia. Výsledky boli veľmi tesné a umiestnenie výherkýň bolo nasledovné: 1. miesto Jolana Prokopenská (šišky č. 11), 2. miesto Emília Ondrčková (šišky č. 10), 3. miesto Anna Benková (šišky č. 14). Ešte raz srdečne gratulujeme. Všetky gazdinky boli odmenené balíčkom s prísadami na pečenie.

Šikovným gazdinkám, ktoré sa zapojili do súťaže ďakujeme a už teraz sa tešíme na ďalší rok, v ktorom budeme pokračovať v tejto sladkej súťaži.

Daša Hunčová za kultúrnu komisiu

POZVÁNKA Dňa 10. marca 2016 (štvrtok) o 14.00 hod sa v Kultúrnom dome v Beckove uskutoční

VÝROČNÁ ČLENSKÁ SCHÔDZA ZO JDS.

Program:
1. Kultúrny program
2. Hodnotenie za rok 2015
3. Stav pokladne
4. Príhovor hostí
5. Návrh činnosti na rok 2016
6. Blahoželanie jubilantom
7. Pohostenie

M. Mináriková, predsedníčka ZO JDS v Beckove

Majiteľom psov

Upozorňujeme obyvateľov obce, ktorí sú majiteľmi psov, že sú povinní urobiť opatrenia na zabránenie ich úteku a voľného pohybu po obci. Tieto psy znečisťujú verejné priestranstvá a ohrozujú občanov, najmä deti. Podľa VZN obce Beckov o chove psov je majiteľ psa povinný bezodkladne odstrániť znečistenie na miestach verejne prístupných. Žiadame preto majiteľov psov, aby zabránili voľnému pohybu svojich psov po obci. ***AB***

Otvorenie multifunkčného ihriska

foto: Stratos

6. februára 2016 sa v ZŠ s MŠ J. M. Hurbana Beckov konalo slávnostné otvorenie multifunkčného ihriska, ktoré vyrástlo v je areáli.

Multifunkčné ihrisko s umelým trávnatým povrchom a s rozlohou hracej plochy 600 m^2 je možné využívať pre väčšinu kolektívnych športov, ako sú malý futbal, basketbal, volejbal, ale aj tenis. Slúžiť bude predovšetkým žiakom školy, ktorí žiadne ihrisko nemali a o to vzácnejší je tento dar pre celú školskú komunitu, ktorá prostredníctvom riaditeľstva školy dlhodobo hľadala cesty, ako ihrisko vybudovať. To sa nakoniec podarilo. Tešiť sa so školákmi môžu samozrejme aj ostatní občania obce, nakoľko nové ihrisko bude v mimo vyučovacom čase celoročne sprístupnené aj okolitým komunitám – deťom s rodičmi, mládeži aj dospelým, ktorí si budú chcieť zašportovať.

Obec Beckov v minulom roku reagovala na výzvu Úradu vlády Slovenskej republiky o poskytnutie dotácie v programe Podpora rozvoja športu na rok 2015 so zameraním na výstavbu multifunkčných ihrísk a bola úspešná, pretože dostala dotáciu vo výške 40 tisíc €, samozrejme, obec musela zafinancovať spoluúčasť.

S výstavbou sa začalo v októbri 2015 a práce boli ukončené koncom roka 2015. Dodávateľom bola spoločnosť M. Cup s.r.o., Wolkrova 25, Bratislava.

Do užívania ho slávnostným prestrihnutím pásky odovzdal starosta obce Ing. Ján Križan spolu s ministrom práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky JUDr. Jánom Richterom, splnomocnencom vlády SR pre mládež a šport Dušanom Galisom, poslancom NR SR Mgr. Dušanom Bublavým, primátorom Nového Mesta nad Váhom a podpredsedom TSK Ing. Jozefom Trstenským a zástupkyňou primátora PhDr. Kvetoslavou Hejbalovou v slnkom zaliate sobotné fašiangové popoludnie. V tento deň sa konal aj prvý ročník turnaja O pohár starostu obce v malom futbale, ktorým sme „pokrstili“ naše ihrisko za prítomnosti žiakov, rodičov, pedagógov a hostí.

Občerstvenie pre súťažiacich a hostí pripravili pani kuchárky zo školskej kuchyne – pani Gábová a pani Uherčíková, o grilované dobroty sa postaral pán Gába a chutný guláš uvaril pán Čaňo so svojím tímom. K dobrej nálade prispel harmonikár p. Bako.

Touto cestou by som sa chcel poďakovať pánovi starostovi a celému obecnému zastupiteľstvu, že sa pustili do tohto projektu. Prispeli tým ku skvalitneniu športových aktivít a trávenia voľného času pre naše deti, mládež a širokú verejnosť.

Raz darmo, počet mladých rodín rastie i v tejto obci, a preto verím, že vybudované športovisko bude slúžiť na rozvoj telovýchovy a športu nielen pre žiakov základnej školy, ale aj pre deti materskej školy a všetkých občanov, ktorí budú mať chuť zašportovať si.

Mgr. Jozef Pekarovič

Súťaž v minifutbale

o POHÁR STAROSTU OBCE

Najdlhšie trvajúcou disciplínou na podujatí 6. februára 2016, ktorá predchádzala slávnostnému otvoreniu multifunkčného ihriska bola súťaž o POHÁR STAROSTU OBCE – 1. ročník minifutbalového fašiangového turnaja. Športového zápolenia sa zúčastnili 4 družstvá – Starí páni (skončili 4.), A oranžoví (3.), Mladí páni (2.), A zelení (1.). Fotografie hráčov nájdete na 16. strane t. č. BN. Fašiangový turnaj bol vlastne prvou súťažou, športovým krstom, počas oficiálneho otvorenia multifunkčného ihriska v areáli Základnej školy s materskou školou J. M. Hurbana v Beckove.

DB

Recepty na šišky

RECEPT NA VÍŤAZNÉ ŠIŠKY

Potrebujeme: 35 dkg hladkej múky, 35 dkg polohrubej múky, 1 kocka čerstvého droždia, 2 veľké lyžice rumu, 2 varené zemiaky, nastrúhaná kôra z citróna, 10 dkg masla, 4 žĺtky, 1/4 litra vlažného mlieka, 10 dkg práškového cukru, štipka soli, olej, 1 vanilínový cukor

Ako na to: Z droždia a asi 20 g práškového cukru, štipky soli a 150 ml vlažného mlieka pripravíme kvások. Medzitým ušľaháme žĺtky s cukrom a maslom. Pridáme rum. Potom dáme do väčšej misy preosiatu múku, nakysnutý kvások, nastrúhanú citrónovú kôru, pretlačené varené zemiaky, mlieko a ušľahanú zmes. Spolu to zmiešame a dáme kysnúť. Medzitým to dvakrát premiešame. Vykysnuté cesto roztlačíme na podložku v hrúbke asi 2 cm a vykrajujeme kolieska. Tie necháme ešte 20 min. kysnúť. Napokon vypražíme na oleji. Vypražené šišky posypeme vanilínovým a práškovým cukrom.

RP

Pani Emília Ondrčková - ŠIŠKY PLNENÉ LEKVÁROM

15 g čerstvého droždia, 250 ml mlieka zahriateho na 36°C, 400 g preosiatej hladkej múky, 2 polievkové lyžice kryštálového cukru, 2 rozšľahané žĺtky, 90 g masla, 1/2 čajovej lyžičky soli, olej na vyprážanie, práškový cukor na posypanie, lekvár na plnenie.

V miske rozmiešame kvások v 90 ml mlieka so 120 g múky a 1 ČL cukru. Necháme vykysnúť na teplom mieste. Polovicu zvyšného mlieka rozmiešame so žĺtkami, vo zvyšnom roztopíme maslo a necháme trocha vychladnúť. Do misky preosejeme zvyšnú múku so soľou, do stredu vyhĺbime jamku, nasypeme zvyšný cukor, vlejeme kvások, mlieko a vypracujeme hladké cesto. Vláčne cesto rozdelíme na polovicu, jednu časť prikryjeme utierkou a druhú vyvaľkáme na pomúčenej doske. Formičkou vtlačíme do cesta kolieska, ale nevykrajujeme až na spodok cesta. Do stredu dáme lyžičku lekváru (džemu, nutely). Druhú časť cesta tiež vyvaľkáme, povykrajujeme z neho rovnako veľké kolieska a priložíme na kolieska s lekvárom. Okraje pritlačíme, spojené kolieska vykrojíme, potom ich vložíme na tácku, zakryjeme utierkou a necháme vykysnúť. Asi po 30 minútach ich otočíme a necháme kysnúť aj z druhej strany. Nakoniec vypražíme a pocukrujeme.

Do cesta som dala aj trochu vanilínového cukru, rumu a citrónovú kôru.

Moje Vianoce v Grécku

„Čaukooo, Zuzi, ako sa máš? Počuj, čo by si povedala na to prísť za mnou do Thessaloniki počas Vianoc? Organizujem jedno podujatie a ty by si mi mohla prísť pomôcť. Čo ty na to?“ Tak toto boli prvé riadky správy na facebooku od mojej kamarátky z Grécka, po ktorých som sa bez mihnutia oka rozhodla, že pôjdem prežiť netradičné Vianoce do gréckeho prímorského mestečka Thessaloniki.

Podujatie, na ktoré ma Stef, grécka kamarátka, pozvala sa nazýva World Universities Debating Championship (WUDC), v preklade Svetová súťaž v debatovaní medzi univerzitami. Keď mi Stef napísala, reagovala som veľmi spontánne a hneď som jej odpísala, nech mi chystá posteľ, lebo už kupujem letenku. V tom momente som si ani neuvedomovala vážnosť samotného podujatia, skôr som sa tešila z ďalšieho dobrodružstva. 9 dní, 45 členov organizačného tímu, 70 krajín, 200 dobrovoľníkov, 380 univerzít, 1300 študentov – WUDC Thessaloniki 2016.

Čo je vlastne debatovanie a ako to prebieha?

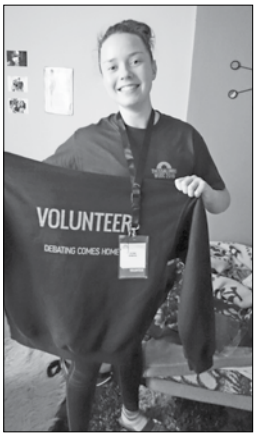
Teraz vás tu nejdem kŕmiť žiadnou odbornou terminológiou, pretože pre mňa samotnú to bola donedávna španielska dedina. Na základe mojej duchaprítomnej účasti, bystrému zraku, nastraženým uchálom a nikdy neutíchajúcim zvedavým otázkam vám v skratke vysvetlím, čo som odpozorovala a ako samotné debatovanie prebiehalo.

Debata prebieha medzi 4 tímami za účasti 3-5 sudcov. Jeden tím sa skladá z dvoch študentov, ktorí zastupujú konkrétnu univerzitu alebo debatérsku organizáciu. Sudcovia, ktorí taktiež predstavujú zástupcov daných univerzít, sledujú debatu, bodujú témy, ale aj samotných jednotlivcov.

Študenti debatujú na vopred danú tému, ktorú sa dozvedia 10 minút pred samotným debatovaním. 6 minút majú na prípravu argumentov, bez použitia akýchkoľvek elektronických zariadení, tzn. mobil, tablet, notebook alebo iné. Všetky argumenty si musia pripraviť na základe vedomostí, ktoré získali počas štúdia na univerzite alebo tréningom v debatérskej organizácii.

Mňa fascinovalo to, akí vzdelaní museli byť všetci tí ľudia, pretože témy, ktoré dostávali sa týkali celosvetových otázok ako napríklad vojny v Sýrii, problému v Izraeli, otázky utečencov migrujúcich do Európy, otázok svetovej krízy, ženských práv a pod. Všeobecný prehľad o všetkom, čo sa deje vo svete. Pri debatovaní však argumenty museli byť stavané na faktoch a nie na výmysloch a klamstvách, čo koho napadlo. Toto bolo aj jedno z kritérií, čo zohľadňovali sudcovia pri bodovaní – nakoľko boli argumenty súťažiacich pravdivé.

WUDC je tá najvyššia súťaž na svete, do ktorej sa môžete ako debatér dostať. Študenti, ktorí majú možnosť zúčastniť sa tejto súťaže si musia zaplatiť účastnícky poplatok 400 €. Ak sa však necítite na debatovanie, ale radi by ste sa chceli len pozrieť, ako taká debata na svetovej úrovni vyzerá, podľa slov organizátorov sa za takúto účasť platí 700 €. Keď mi jeden z dobrovoľníkov povedal tú sumu, skoro som padla na zadok.

Každý dobrovoľník dostal tričko a mikinu.

Našťastie, my ako dobrovoľníci sme mali výhodu, pretože vo voľnom čase sme sa mohli debát zúčastňovať. Počas 6 dní, ako prebiehala súťaž, som mala možnosť vidieť debatovať tie najprestížnejšie univerzity sveta ako napr. Harward, Oxford, Stanford, Yale, the University of Sydney, the University of Hong Kong, the University of London, the University of Toronto a mnoho iných.

Víťazi sa určovali podľa jazykových kategórií, v ktorých boli zaradení. Hovorím o 3 druhoch jazykových kategórii: 1. angličtina ako materinský jazyk, 2. angličtina ako druhý povinný jazyk, 3. angličtina ako cudzí jazyk. V prvej kategórii vyhral Harward, ktorý bojoval o prvenstvo s the University of Toronto, v druhej kategórii vyhrala the University of Hong Kong a v tretej kategórii vyhrala the University of Macedonia, čo je vlastne Grécka univerzita so sídlom v Thessalonikách. Grécke víťazstvo sme, pravdaže, bujaro oslávili.

Pre mňa to bol neskutočne silný zážitok. Už dlho sa vyskytujem v medzinárodnom prostredí či už u nás na Slovensku, alebo na mojich cestách v zahraničí, ale takúto možnosť som doposiaľ nedostala. Byť na jednom mieste s ľuďmi z celého sveta bolo pre mňa až neuveriteľné. S jedným chlapíkom z Filipín som riešila politiku na Filipínach, kamarátka z Indie mi vysvetlila význam šatiek na hlavách dievčat a moslimské náboženstvo, dobrovoľník z Francúzska ma naviedol na cestu vegetariánstva, kamarátka z Mexika ma naučila, ako si užívať každú minútu v živote, zistila som, že s chalanmi z Pakistanu sa smejete od rána do večera na ich neuveriteľných zážitkoch, dievčina z Holandska ma naučila, ako nadojiť z kravy pivo…, a to som spomenula len zlomok ľudí, s ktorými som mala možnosť sa stretnúť.

Presne toto milujem na cestovaní. Spoznávanie nových ľudí, kultúr, zvyklostí a tradícii. Pre mňa cestovanie znamená nie len vidieť krajinu, ale stať sa jej súčasťou.

Vďaka WUDC som mala možnosť trošku nahliadnuť takmer do každej krajiny sveta a stanoviť si nové cestovateľské ciele. Tento rok bude WUDC prebiehať v Holandsku, pridá sa niekto?

Zuzana Benková

Ja, Stef a Adriana (kamarátka z Mexika) na fotografii z otváracieho ceremoniálu WUDC.
Foto: Archív Zuzany Benkovej.

Ja, Munazza (moslimská kamoška) a Titouan (francúzsky kamoš) sme mali super debatu na tému moslimizmu.

Milá návšteva doma

Na obrázku sú dvaja spolužiaci Pavol Bánovský a Ing. Ján Macejka s kamarátom z Ameriky na spoločnej fotke pri beckovskej slivovici a so šiltovkou s erbom Beckova. Milé stretnutie sa konalo poslednú januárovú nedeľu pred odchodom prof. Ing. Petra Šutovského, PhD do Missouri, kde žije a pracuje na miestnej univerzite.

Peter Šutovský: „Palko bol „autorom“ slivovice / marhuľovice a Tonka nás ešte pohostila ich rodinným pokladom, 40-ročnou slivovicou. Pridávam ešte fotku, ako som s touto slivkou pristál v Chicagu – fotené priamo pod ich preslávenou replikou dinosaurej kostry (a s beckovskou šiltovkou na hlave)…“ ***(b)***

Beckovský sloník v Chicagu

Peter Šutovský, Profesor University of Missouri, navštívil koncom januára Slovensko. Prednášal na vedeckej konferencii vo Vysokých Tatrách, ale nezabudol navštíviť brata, rodičov a kamarátov v Beckove.

Kúsok času sme mu uchmatli aj my a posedeli sme u Palenka Bánovských pri výbornej slivovici a klobáske. Prediskutovali sme všetko možné, od vedeckých reprodukčných teórií, umelého oplodnenia, cez daňové systémy, obecné novinky a plány až po záhradkárčenie a zážitky z cestovania a degustácie dobrôt.

Peter odlietal skoro ráno z Viedne do USA, tak sme sa rozlúčili, popriali si pevné zdravie, všetko dobré a Petrovi šťastný let.

Na druhý deň sme už videli na sociálnej sieti jeho fotku na letisku v Chicago, s čiapkou s erbom Beckova na hlave a s komentárom: „My old hometown Beckov note the coat of arms on my new cap, a gift from my childhood buddy“ (Moje staré rodné mesto Beckov, všimnite si erb na mojej novej čiapke, darček od môjho kamaráta z detstva).

Ján Macejka

J. M. HURBAN šachista

J. M. Hurban je zväčša spájaný s revolučnými rokmi 1848-49. Vieme, že bol nielen vodcom tohto povstania, ale aj vynikajúci evanjelický kňaz, publicista… No málo sa spomína jeho záľuba – šach. I keď tejto hre sa venovalo viacero štúrovcov, najvášnivejším bol spomedzi nich práve Hurban. Taktiež bol prispievateľom o šachu do novín Časník. Okrem Hurbana boli vynikajúci šachisti aj Janko Kráľ a Ján Francisci.

Ľubomír Paulus

PÔST - príprava na Veľkú noc

Nachádzame sa v pôstnom období. Pôstne obdobie je časťou cirkevného roka, teda jedným z liturgických období, ktoré sa opakujú každý rok. Je to veľmi dobré, pretože tak každý rok môžeme spolu prejsť cestou, ktorá nám pripomína to, čo pre nás a našu spásu urobil náš Pán Ježiš Kristus.

V pôste si konkrétne pripomíname umučenie Pána Ježiša Krista, no pôst, ktorý trvá 40 dní nám tiež pripomína štyridsaťdňový pôst Pána Ježiša Krista na púšti. Aj preto hneď v prvú pôstnu nedeľu patrí táto evanjeliová udalosť medzi liturgické texty tejto nedele. A môžeme sa touto udalosťou aj inšpirovať. Určite všetci veľmi dobre poznáme tento opis Pánovho pôstu, ktorý sa tiež nazýva pokúšaním na púšti. Prečo vlastne Pán odchádza na púšť? Hneď na začiatku sa píše: „Potom Duch vyviedol Ježiša na púšť, aby Ho diabol pokúšal." (Mt 4, 1) A Pán Ježiš nad diablom zvíťazil a porazil ho slovom Božím. A toto je návod aj pre nás na pôstne obdobie, aby sme sa podľa Jeho príkladu aj my viac zaoberali slovom Božím – Bibliou. Aj preto je v tomto období intenzívnejšie jeho zvestovanie, a to okrem hlavných nedeľných Služieb Božích aj na stredtýždňových pôstnych Službách Božích (v Beckove v zborovej miestnosti v stredu o 17^{00} hod.), na ktoré všetkých srdečne pozývame.

Pán Ježiš teda počas pôstu odišiel na púšť. Púšť je pusté miesto, kde nás nič neruší, kde sme sami, len my s Pánom Bohom. Skúsme si vytvoriť počas pôstu aj my takúto „púšť". Nie, nemusíme odísť niekam na Saharu, aby sme boli sami na púšti a venovať sa iba Pánu Bohu. Stačí vypnúť na hodinu mobil, televíziu, internet a otvoriť Božie slovo a srdce. Toto je naša denná „púšť", na ktorú sa môžeme na chvíľu uchýliť ku slovu Božiemu a modlitbe a nechať Pána Boha, aby v nás pracoval a aby nás tak pripravoval na slávenie toho najväčšieho kresťanského sviatku, akým je umučenie Pána a potom Jeho vzkriesenie.

Pôst sa ale tiež spája s odriekaním, čiže vzdaním sa niečoho. Nedávno som počul názor, že my sa už nemusíme postiť, pretože sa za nás postil Pán Ježiš Kristus. To nie je ale pravda. Veď aj prvý kresťania sa postili, čo je opísané v Skutkoch apoštolov. Nemusíme sa postiť rovno ako Pán Ježiš a štyridsať dní nejesť. Pôst môže mať rôzne podoby a postiť sa skutočne môžeme od čohokoľvek. Ale nikdy nezabudnime, že to má byť za účelom viac sa priblížiť ku Pánu Bohu. Môžem sa vzdať napríklad večerného seriálu a ten čas venovať modlitbe a slovu Božiemu. To je skutočný pôst. Nech už sa vzdáme počas pôstu čohokoľvek, vždy by to malo mať aj duchovný rozmer. Jednoducho, ten čas, ktorý by sme venovali tomu, čoho sa vzdávame, by sme mali venovať Pánu Bohu. Veľmi oceňujem, keď niekto príde na Služby Božie, napriek tomu, že v tom čase ide jeho obľúbený program, alebo kvôli niečomu inému uprednostnil návštevu spoločenstva. Pôst odhaľuje naše priority.

Vyvrcholením pôstu je Veľký týždeň, v ktorom kráčame spolu s naším Pánom na Golgotu, aby sme si pripomenuli, čo pre nás všetkých urobil. Sme smutní, pretože si nanovo uvedomujeme jeho bolesť, ktorou prešiel kvôli nám, no tiež veľkú a ničivú silu našich hriechov. Je to čas pokánia.

Na Veľký piatok je liturgickou farbou čierna. Opakom čiernej je biela a to je liturgická farba, ktorá vládne od Veľkonočnej nedele. Čiernu vystrieda biela a smútok vystrieda radosť nad nesmiernou Božou mocou, ktorou vzkriesil svojho Syna. Tri dni, v ktorých sa vystrieda obrovská hĺbka kajúceho smútku nad Pánovým umučením na kríži s nekonečnou radosťou nad víťazstvom nad smrťou. Hrob je prázdny. Skoro všade sa na oltári nachádza kríž, ktorý nám pripomína, čo pre nás urobil Kristus. Predstavil som si, aké by bolo, keby na oltárnom obraze bol prázdny hrob s odvaleným kameňom, ktorý by nám pripomínal, že aj toto urobil Pán kvôli nám, aby sme aj my raz mohli byť vzkriesení a žiť s ním večne…

Pokojné a radostné prežitie veľkonočných sviatkov vám praje brat farár

Dušan Vaňko.

Príchod Veľkej noci

Fašiangy – obdobie zábav a karnevalov je za nami. V tomto období bolo všetko dovolené. Po dedinách chodili fašiangové sprievody v maskách a robili dobrú náladu. Ako odmenu dostávali pohostenie a do košíka slaninu, klobásu či alkohol. Nebolo domu, kde by im dačo nedali. V utorok pred popolcovou stredou bývali a dodnes bývajú posledné zábavy, kde sa pochováva basa. Nastáva čas pôstu, ktorý trvá 40 dní. V biblickom podaní je to 40 dní, čo sa Ježiš postil po svojom krste, 40 rokov trvala cesta Izraelitov na púšti a 40 dní sa Mojžiš postil na hore Sinaj.

V tomto období sa zamýšľame nad svojim životom, jeho zmyslom i smerovaním.

Keď veriaci na popolcovú stredu dostanú na čelo krížik, čo sa robí hlavne u katolíckych veriacich, uvedomí si význam života. Obdobie pôstu, to je 6 pôstnych nedelí. Piata a šiesta majú názov Smrtná a Kvetná. Týždňu pred Veľkou nocou hovoríme Veľký týždeň – Zelený štvrtok, Veľký piatok, Biela sobota a Veľkonočná nedeľa.

Veľkonočný pondelok je dňom oblievačky a šibačky. Za dobrú oblievačku a vyšibanie dievčat dostávali kúpači vajíčka a dobré pohostenie. Večer sa začínala zábava.

Prišla nám jar a my sa tešíme na slnečné dni a jarnú prírodu.

L. Paulus

TRAJA KRÁLI

„My tri krále prišli sme k vám,
zdravia, šťastia, vinšovať vám.
Zdravia, šťastia, dlhé letá,
my sme prišli, k vám zďaleka.

A ty starý z toho radu,
nevystrkuj na nás bradu!
A ja starý vystrkujem, šťastia,
zdravia tomuto domu vinšujem."

Takto sme začínali naše trojkráľové koledovanie po domácnostiach v našej obci. V duchu obnovy tradičných ľudových zvykov sme s deťmi zorganizovali Trojkráľový sprievod. Medzi nevyhnutnú súčasť návštevy domácností patrilo kadidlo, trojkráľová krieda, svätená voda, vinše, modlitby a piesne. Medzi účastníkov nášho sprievodu patrili traja králi, starý bača a jasličkár, ktorý nosil na krku zavesené jasličky.

Sviatku Troch kráľov sa taktiež hovorilo deň Zjavenia pána, a týmto dňom taktiež končí pre väčšinu z nás vianočné obdobie. Tradície a zvyky, ktoré sa viažu k tomuto dňu sú bohaté a krásne. Preto sme aj my chceli priniesť do vašich domácností kúsok toho tradičného, láskavého a radostného posolstva, ktoré nám naši predkovia zanechali.

Ľubica, Martina a Martin
(AMAVET klub)

Pascha

Židovská pascha, čo je nekvasený chlieb, má históriu v dobe úteku židov z egyptského zajatia. Vieme, že boh prikázal židom v Egypte obetovať baránka a jeho krvou potrieť dvere. Keď sa to dozvedel faraón, prepustil židov zo strachu. Židia pri odchode z Egypta zobrali svoj majetok a dali sa na cestu. Zobrali aj chlieb, ktorý nestihli vykysnúť. Od tých čias sa na Veľkú Noc stretávame s paschou u židovského vyznania a s baránkom u kresťanov.

Ľubomír Paulus

HUDOBNÝ ŽIVOT V OBCI
- rozhovor so Slavomírom Ježkom

Nasledujúcimi riadkami začíname rubriku na pokračovanie, ktorá bude mapovať hudobný život v našej obci. Chceme v nej predstaviť hudobníkov žijúcich, ale aj tých, ktorí zanechali stopu v kultúrnom priestore Beckova.

Začíname netradične a predstavíme vám nie priamo Beckovčana, ale človeka, ktorý je s Beckovom veľmi úzko spätý. Stačí povedať meno jeho otca Štefana Ježka, neúnavne aktívneho človeka, ktorý sa vo voľnom čase venoval svojej obľúbenej klasickej slovenskej literatúre, mal rád ľudové zvyky, ľudovú hudbu, ľudovú pieseň, ktorú si rád zaspieval a mal obrovský prehľad o dianí vo svete. Nebolo mu ľahostajné ani dianie v obci, ktorej venoval najskôr len myšlienku zorganizovania niečoho, čo by skĺbilo všetky ním obdivované oblasti týkajúce sa zvykov a života slovenského ľudu. Tak prišli na svet Beckovské letné slávnosti. Organizácia prvého ročníka bola naplnená elánom a presvedčením, že toto je pravdepodobne vrcholom jeho života. Remeselnému jarmoku venoval najväčšiu pozornosť. Chcel, aby bol čo najpestrejší, aby na ňom bolo čo najviac tradičných remesiel, z ktorých mnohé už bežne nemožno vidieť.

Tú pomyselnú niť zveľaďovania kultúrneho života v obci ťahá aj jeho syn **Slavomír Ježko**, ktorý sa v decembri 2015 stal umeleckým vedúcim Beckovského speváckeho zboru a okrem iného sa v tomto veľmi milom rozhovore určite dozvieme aj o jeho ďalšom smerovaní.

Hudba bude základnou líniou nášho rozhovoru, preto hneď na začiatku sa spýtam na tvoj vzťah k hudbe ako takej. Je podstatná pre tvoj život?

Dobrá otázka. Mnoho ľudí, ktorých by sme sa pýtali na tému, čo si vlastne myslia o hudbe, by pokojne mohlo povedať, že hudba je len nejaká časť života určená pre zábavu. Osobne tento postoj chápem, ale nemôžem s ním súhlasiť. Nie preto, že mám nejaké hudobné vzdelanie a že z tohto pohľadu niečo o nej viem, ale preto, že hudbu vnímam ako vyjadrovací prostriedok, ako jeden zo spôsobov dorozumievania sa.

Pre mňa je hudba spôsob, akým sa dá vyjadriť nálada, emócie, radosť, smútok a v konečnom dôsledku je to nenahraditeľná a nezastupiteľná časť kultúry ľudskej spoločnosti. Aj pre môj život je hudba nenahraditeľná a veľmi podstatná.

Slavomír, mnohí Beckovčania ťa ako hudobníka nepoznajú. Hudba nie je len tvojou záľubou, hudbu si vyštudoval. Prezraď nám o tom viac.

Najskôr to bola Ľudová škola umenia v Novom Meste nad Váhom, kde ma učil hru na trúbke pán učiteľ Jozef Steinecker, ktorý bol neskôr aj mojim kolegom v tejto škole, samozrejme, o mnoho rokov neskôr.

Potom, po niekoľkých neúspešných pokusoch o prijatie na štúdium na konzervatórium som začal študovať na Súkromnom konzervatóriu Dezidera Kardoša v Topoľčanoch. Bolo to moje najúžasnejšie štúdium, ktoré som dovtedy a aj potom absolvoval. Tu ma hru na trúbke učil pán učiteľ Valér Vlado, ktorý mi dal veľa nielen z techniky hry, hudobníckeho cítenia, použitia výrazových prostriedkov v hudbe, ale ma veľmi ovplyvnil aj po ľudskej stránke. Po skončení konzervatória som študoval na Katedre hudby Žilinskej univerzity v Žiline u pána Jana Pohůnka. Štúdium na vysokej škole bolo tiež pekným obdobím môjho života.

Prečo trúbka?

Keď som bol malý, asi vo veku šiestich - siedmich rokov, s rodičmi som sledoval nejakú reláciu, kde hrala kapela a v popredí stáli trubkári. Mňa to natoľko oslovilo, že som v tomto útlom chlapčenskom veku mal úplne jasno a rozhodol som sa, že sa chcem naučiť hrať na trúbke. A začal som si na jej kúpu šetriť peniaze. Samozrejme, že som musel prejsť ešte čakaním na správnu chvíľu, až sme naozaj išli do obchodu s hudobnými nástrojmi, aby som si vybral svoju vysnívanú trúbku. Vôbec mi nevadilo, že som si minul všetky našetrené peniaze.

Aké si mal predstavy o svojom pôsobení v hudbe? Samozrejme, s trúbkou.

Mal som vízie, že budem hrať v nejakej kapele, počúval som nahrávky, o ktoré sa postaral môj otec, ktorý mal rád hudbu. Doniesol domov nahrávky rôznych hudobníkov a skladieb, ktoré som doslova hltal a najviac ma oslovila ich interpretácia, pevný zvuk trúbky a výpoveď tohto nástroja. Napokon, po mnohých rokoch sa mi splnil sen a ja som hral vo viacerých kapelách.

V ktorej kapele si pôsobil najdlhšie?

Už počas štúdia na konzervatóriu som doslova otravoval kamaráta, ktorý študoval na konzervatóriu, len vo vyššom ročníku, aby sme spolu začali hrať, aby sme niečo spolu vymysleli. Nevedel som, čo by to presne malo byť, len som cítil veľkú túžbu byť hudobne aktívny, on však už mal jasnú predstavu. Tak v roku 1999 vznikol Junior Brass Quintet. V tomto kvintete pôsobím až do dnes, aj keď v súčasnosti nie je situácia v kultúre veľmi naklonená samostatnej koncertnej činnosti.

Z vystúpenia v kláštore v r. 2008 foto: R. Benko

Ako si spomínaš na vaše koncerty, konkrétne aj u nás v Beckove vo františkánskom kláštore?

Bez nejakej umelej nadsázky môžem povedať, že tieto koncerty v kláštore boli pre mňa osobne iné ako tie ostatné. Bolo to tým, že boli v Beckove, pred ľuďmi, ktorých poznám a počas veľkej akcie, akou Beckovské letné slávnosti sú. Vo františkánskom kostole je výborná akustika, a napokon aj atmosféra tam bola vždy srdečná a veselá. Počas horúcich letných dní sa tam ľudia zhromaždili aj pre vlastné schladenie sa, a nakoniec bol kostol plný, takže žiadna presilovka, ale veľký koncert. To sa odrazilo aj na interakcii medzi publikom a nami hudobníkmi vnímaním toho, čo hráme a hlavne, že sa naše hranie publiku páčilo, čo sme zase dokázali vycítiť z potlesku.

Z čoho pozostáva váš repertoár a ktorého autora máš najradšej?

Repertoár je veľmi rôznorodý, keby som to chcel povedať jednou vetou, tak od starej hudby renesancie až po jazz. Najradšej hrám skladby z obdobia baroka a, samozrejme, pre mňa je najobľúbenejší skladateľ J. S. Bach. Bezvýhradne.

Hudbou žiješ každý deň, pretože pôsobíš ako učiteľ hudby na Základnej umeleckej škole v Novom Meste nad Váhom. Vyučuješ hru na trúbke?

To je veľmi zložité. Už niekoľko rokov som nemal žiadneho žiaka, ktorý by sa chcel venovať a vlastne obetovať trúbke. Je to nesmierne náročný nástroj a málokomu sa chce cvičiť. Viac učím deti hrať na zobcové a priečne flauty.

A čo spev? V podstate sa bavíme len o tom, že si profesionálny hudobník v hre na trúbku, ale viem, že rád a veľmi dobre spievaš. Je spev prirodzenou súčasťou tvojho každodenného života?

Asi nepoznám hudobníka, ktorý si cez deň len tak niečo nepospevuje, alebo nepíska. Osobne si tiež spievam hlavne v aute, keď šoférujem a počúvam hudbu. Spev mám veľmi rád. U nás doma sa spievalo dosť často. Môj otec spieval v speváckom zbore a mamina, tá si spievala, keď počúvala rádio. Vlastne od nej mám to spievanie v aute. Dá sa povedať, že spev je mojou súčasťou, zvlášť ak sa mi nejaká melódia dostane do ucha, tak si ju spievam dookola aj niekoľko dní.

V ktorých speváckych zboroch si doteraz pôsobil?

Keď som mal deväťnásť rokov, takže dosť neskoro, som začal spievať v speváckom zbore Vzduchotechnik, v ktorom spievali prevažne zamestnanci tohto závodu ako napríklad aj môj otec. Neskôr sa tento zbor pretransformoval na spevácky zbor Cantabile, ktorý dodnes pôsobí v Novom Meste nad Váhom.

Počas štúdia na vysokej škole som pôsobil v speváckom zbore Omnia, čo bol vlastne akademický zbor Žilinskej univerzity. Moje pôsobenie v tomto zbore bolo síce povinné, pretože to bol jeden z mojich študijných predmetov, ale chodil som tam rád. Jeho členmi boli študenti všetkých ročníkov študijných odborov so zameraním na hudbu, takže počet sa niekedy vyšplhal aj na sedemdesiat. Tento zbor mal skvelú zbormajsterku Moniku Bažíkovú, ktorá nás svojim prístupom a vždy s úsmevom na perách vedela strhnúť k úžasným výkonom a vydolovať z tej masy ľudí maximum. Posledným zborom, v ktorom som spieval a ešte aj spievam je Beckovský spevácky zbor.

V súčasnosti si nielen členom Beckovského speváckeho zboru, ale aj jeho umeleckým vedúcim. Predpokladám, že i k tejto dirigentskej pozícii máš príslušné vzdelanie.

Priamo dirigentské vzdelanie nemám, to je dlhodobý proces, na celé štúdium. Na vysokej škole sme mali dirigovanie a študoval som ho práve u Moniky Bažíkovej, ktorá viedla spevácky zbor Omnia. To boli také úžasné vyučovacie hodiny,

vlastne ani nie vyučovacie hodiny, skôr stretnutia, lebo iba tak sa dá nazvať vyučovanie, kde som sa stretol s človekom s otvorenou dušou, ktorý zo seba odovzdával kompletne všetko čo vie. Vyučovanie bolo plné jasných dirigentských gest, porozumenia a hlavne tvorivej atmosféry.

Na skúškach BSZ vidíme, že sa s tebou neučíme len spievať piesne, ale nás aj vzdelávaš v technike spevu a správnom dýchaní, aby boli tóny čo najčistejšie a aby si z nás spevákov vydoloval to najlepšie, čo v nás je. Si prísny?

Asi som, ale v prvom rade na seba. Neviem robiť veci polovičato. Vo všetkom idem na plný plyn, a to ma potom stojí veľa energie, ale napriek tomu to robím stále s rovnakým nasadením. Som presvedčený, že každý človek má v sebe skryté rezervy a ja sa ich snažím vytiahnuť von na svetlo. Pri speve v zbore je to akoby uzavretý kruh. Základom je zbor ako tím a my musíme spolupracovať ako tím, navzájom sa rešpektovať a počúvať. Technika spevu a dýchania je veľmi dôležitá súčasť zborového spevu a pre dosiahnutie žiadaného efektu a schopnosti zaspievať niektoré náročnejšie skladby veľmi dôležitá.

BSZ je samozrejme amatérskym zborom. To ale neznamená, že by sa nemohla jeho úroveň posunúť k výkonom hodných povedzme i na nahratie ďalšieho CD. Na čom treba v zbore v súčasnosti najviac popracovať?

Pri každej činnosti, ktorú človek robí, potrebuje sebadôveru a pri nácviku nových skladieb je tejto sebadôvery treba asi najviac. Vtedy nevieme, do čoho ideme, je to také neprebádané územie, aj máme mnohokrát obavy, ale hudba má v sebe to čaro, ktoré nás zo všetkých týchto obáv vyvedie von a rozoznie sa v priestore. Potom melódia spolu s harmóniou naplnia každého radosťou. Vyjadril som sa možno mierne poeticky, ale tak to cítim. Skrátka, hudba samotná je nám hudobníkom najväčšou odmenou za snahu a úsilie, ktoré vynakladáme pre jej čo najlepšie spracovanie.

Mnohí ľudia BSZ trošku ironicky nazývali vianočným, lebo vystupoval už len počas vianočného obdobia. Aká je tvoja predstava o ďalšom fungovaní zboru?

Všetko závisí od nás, teda členov Beckovského speváckeho zboru. Zámerne hovorím od nás, lebo sme tím. Už som to raz spomenul, ale opakovaním chcem zdôrazniť, ako veľmi je to dôležité. Ak budeme mať túžbu pracovať na naštudovaní repertoáru a budeme sa pravidelne stretávať na skúškach, tak sme na polceste k úspechu. Aby sme skutočne neboli len vianočným zborom, tak musíme byť viac aktívni. Viem si predstaviť, že by tento zbor, okrem oficiálnych príležitostí k vystúpeniu v rámci obce, mohol mať aj dva-trikrát v roku koncerty. V Beckove sa nachádzajú kostoly s nádhernou akustikou a v týchto priestoroch zborový spev krásne znie. Nedá mi nespomenúť, že na budúci rok nás čaká významná udalosť, nielen pre obec Beckov, ale pre celé Slovensko. Bude to 200 rokov od narodenia beckovského rodáka Jozefa Miloslava Hurbana a na takúto udalosť sa treba aj náležite pripraviť. Pre zbor to znamená, samozrejme, nácvik príslušného repertoáru národných piesní. Keďže sú to skladby náročné, usilovne sme začali s ich nácvikom hneď od januára tohto roka.

Boli časy, keď mal BSZ okolo 25 členov. Teraz sa schádza pravidelný počet pätnástich nadšencov pre spev. Ak si myslíš, že treba posily, máš teraz jedinečnú príležitosť pozvať do zboru ďalších členov.

Skutočne, toto je veľmi dobrá príležitosť. V zbore sú dve zložky spevákov. Ženy a muži. S radosťou privítame každého, kto má chuť a nadšenie pre takýto druh spevu. Čím viac členov, tým pevnejší bude zbor. Treba dať nabok predsudky či ostych a len jednoducho medzi nás prísť a vyskúšať. Najviac by sme potrebovali posilniť mužskú časť zboru.

Ako sme na začiatku spomenuli, s Beckovom si veľmi úzko spätý, pôsobíš tu už nielen pracovne, ale aj na poli hudobnom. Neuvažoval si, podobne ako tvoj otec, nad usporiadaním nejakého kultúrneho podujatia? Povedzme koncertného?

Vždy som bol viac praktik ako teoretik a hudobných podujatí nie je nikdy dosť, pretože hudbou sa dá vyjadriť veľmi veľa. Beckov má mnoho čo ponúknuť nielen jeho návštevníkom, ale aj tým, ktorí v ňom budú mať možnosť účinkovať, teda hudobníkom. Je tu nádherný hrad a kostoly s úžasnou akustikou, čo priamo ponúka možnosti na jednej strane k hudobnej produkcii a na druhej strane ku krásnym zážitkom. Tak a viac neprezradím.

Aj keď si sa chcel vyhnúť akýmkoľvek témam o súkromí, predsa len jednu si dovolím zverejniť a tou je tvoje malé životné jubileum, ktorého si sa dožil v januári tohto roka. Oslávil si 45 rokov svojho života a dovolím si v mene všetkých členov Beckovského speváckeho zboru ako aj v mene redakcie BN a všetkých tvojich známych v Beckove zaželať tvojej umeleckej duši veľa dobrej hudobnej inšpirácie k ďalšiemu pôsobeniu v zbore a nech ťa chuť pracovať pre zveľadenie našej obce neopúšťa.

Ďakujem, veľmi si to cením. Všetko ukáže budúcnosť, ktorú nikto z nás nepozná. Za seba môžem sľúbiť, že sa vynasnažím pokračovať v práci so zborom a zveľaďovať ho.

Za rozhovor ďakuje Petra Šutovská.

Vianočné vystúpenie Beckovského speváckeho zboru

V druhý sviatok vianočný sa konalo tradičné vystúpenie BSZ tentoraz v evanjelickom kostole. Po milom privítaní p. farárom Mgr. Dušanom Vaňkom osemnásť spevákov a speváčok beckovského zboru pod vedením dirigentky Mgr. Anežky Ilavskej zaspievali svoje obľúbené vianočné piesne, za čo boli odmenení potleskom početných a najmä spokojných divákov. Naozaj krásne a dôstojné zakončenie vianočnýchsviatkov - ďakujeme!

DB

Výročie úmrtia - Ján Ondrejovič

V tomto roku si pripomíname 35. výročie od jeho úmrtia a 15. výročie odhalenia pamätnej tabule na jeho dome.

Ján Ondrejovič, priekopník slovenského dizajnu, priemyselný výtvarník, sa narodil v Beckove 30. januára 1930 v rodine Štefana Ondrejoviča (1870–1959) a Anny, rod. Čiklovej (1895–1968). Po absolvovaní základnej školy v Beckove sa vyučil za strojného zámočníka v Považských strojárňach v Považskej Bystrici. Pracoval od r. 1949 v Novom Meste nad Váhom v n. p. Techna, ktorý sa v r. 1953 premenoval na Výskumný ústav mechanizácie a automatizácie - VÚMA. Popri zamestnaní absolvoval v r. 1952 priemyselnú školu a pripravoval sa u akad. maliara Juraja Kréna, ktorý viedol v r. 1952–1957 v Závodnom klube podniku VÚMA výtvarný krúžok, na umeleckú školu. Strednú umeleckopriemyselnú školu vUhorskomHradištiabsolvovalakošpeciálne nadstavbové štúdium v r. 1958 so zameraním na tvarovanie strojov a nástrojov. Vo VÚME pracoval ako dizajnér v oblasti výtvarného spracovania automatických a poloautomatických strojových zariadení. Bol členom Slovenského fondu výtvarných umelcov. Pracoval aj v oblasti drobnej architektúry a spotrebného strojárstva. Bol autorom niekoľkých patentov, autorom chránených priemyslových vzorov. Inštitút priemyselného dizajnu zaregistroval niektoré jeho práce, získal diplomy za najlepšie výrobky v rezorte strojárstva. V r. 1966 sa jeho kolektív stal laureátom Štátnej ceny a v r. 1972 získal Národnú cenu.

Bol zakladateľom technického dizajnu na Slovensku. V tej dobe bolo jeho dielo priekopnícke. „Vedel skĺbiť um konštruktéra so zručnosťou výtvarníka.“ Jeho práce boli vzorom pre ďalšie generácie dizajnérov na Slovensku. To, že sa dizajn v Československu dostal na európsku a svetovú úroveň, je zásluhou aj Beckovčana Jána Ondrejoviča.

Ján Ondrejovič zomrel 28. januára 1981 v nemocnici Trenčíne na následky autohavárie. Po dvadsiatich rokoch, 8. júla 2001 bola na jeho dome slávnostne odhalená pamätná tabuľa.

Ján Ondrejovič je otcom Jany Soukeníkovej (1961), výtvarníčky, ktorá žije a tvorí v Plzni a Petra Ondrejoviča (1963), známeho beckovského cestovateľa, horolezca a skalolezca.

Poznámky:

1) PhDr. Ľudovít Pakan, Profily – Ján Ondrejovič. Priemyselný design, str.18-20, č.8/1981;

2) Ing. Vladimír Pavlík, Ján Ondrejovič, priemyselný výtvarník. Zostavil Ing. Gustáv Rumánek. Brož. 2001; str. 10.

Mgr. Dana Badžgoňová

Spoločenská kronika

NARODILI SA:

december: Oliver Fabo; február: Kristián Benko

BLAHOŽELÁME január - február

50 rokov: Viliam Krajčovič, Darina Kubíčková

55 rokov: Ivan Pagáč, Elena Koníčková

60 rokov: František Sládek, Marta Podhorská

65 rokov: Ing. Viliam Maslo, Karol Šimko, Marta Neboháčová, Želmíra Šuleková

70 rokov: Vladimír Psotný

75 rokov: Ivan Tupý, Paulína Jamrichová, Anna Uhrinová

80 rokov: Kamil Jaroščiak

85 rokov: Július Šimončic

90 rokov: Mária Letková

ROZLÚČILI SME SA:

MUDr. Marta Vazovanová (december)

Pripravila A. Benková

Spomienka na Milana Dunajčíka

Dňa 23. októbra m. r. sme si pripomenuli 15. výročie, čo nás opustil. Akoby to bolo včera, nedávno, čo sme sa s ním stretávali. V chráme, na fare, v škole či cestou za povinnosťami. Vždy si našiel chvíľu, ak bolo treba aj viacej, na rozhovor. Bol skromný, spoločenský, ak bolo treba, pomohol, povzbudil. V neľahkom období študoval teológiu, ako kaplán pôsobil v Prešove, Slovenskom Pravne, 5 rokov v Budinej, potom 12 rokov v Kšinnej. Ďalší zbor bol Beckov – Kálnica v rokoch 1972 až 1990, čo bolo vyše 18 rokov. Je to veľký časový úsek, počas ktorého pracoval na poli duchovnom i na zveľaďovaní fary a kostola. Neustále budoval, od pokrytia strechy fary cez úpravy okolia po rôzne práce na kostole.

Jeho dielo je obdivuhodné. Dodnes si ostatní jeho nasledovníci nezobrali z neho príklad, bohužiaľ… I po odchode z Beckova nezatrpkol, pokojne prijímal dobré i zlé, neostal v nečinnosti. Pôsobil v Dolnom Srní, v rodných Bzinciach pod Javorinou, ale aj v Slatine nad Bebravou. Slúžil nedeľné Služby Božie a zastupoval, koho a kde bolo treba.

Jeho život kňazský i rodinný je nám príkladom. Svoju jeseň života prežíval v rodných Bzinciach pod Javorinou spolu s manželkou Ľudmilou, ktorá nás nedávno tiež opustila. V rozlúčke s ním boli povedané i tieto slová: „Jeho kniha života zavrela sa. Písaná bola srdcom, láskou. Zápis v nej hlása, že ev. a. v. farár - konsenior v. v. Milan Dunajčík životnú cestu dožil 23. októbra 2000, vo veku 72 rokov .“ V piatok 27. 10. 2000 sa na bzinskom cintoríne lúčili kňazi za účasti dôstojného biskupa Západného dištriktu Mgr. Ivana Osuského, ako aj cirkevníci z okolitých zborov, známi a obyvatelia Bziniec pod Javorinou.

Na parte mal text: „Ja, hľa umieram, ale Boh bude s vami“ (I M 45,21.) a „Lebo mne žiť je Kristus, a umrieť zisk“ (F1, 21.). Odišiel navždy a tí, čo ste ho mali radi, pripomeňte si ho vo svojich spomienkach.

Foto: Archív Redakcie BN

Ľubomír Paulus

Jubilantka Mária Šimová

Ešte krátko pred Vianocami sme zavítali k pani Márii Šimovej do Kálnice, aby sme jej v mene Obecného úradu v Beckove zablahoželali k okrúhlemu jubileu – 8. decembra 2015 oslávila 80-te narodeniny.

Mária Šimová žije sama, v januári pred 10-timi rokmi odprevadila manžela Jána „Laca“ Šima, ale dcéra Anna s rodinou jej nedá pocítiť samotu. Vnučky Janka a Soňa sú zatiaľ slobodné. Dcéra i zať sú učitelia, ona učí v Trenčíne na Strednej odbornej škole obchodu a služieb a on v Hornej Súči, kde už 25 rokov vedie základnú školu.

Malá Mária, vtedy ešte Juríková, chodila do ľudovej školy v Kálnici a do meštianky v Novom Meste nad Váhom. Dobre sa učila, ale ďalej do školy ju rodičia už nedali, báli sa o ňu, lebo v útlom detstve prekonala mozgovú obrnu. Prvé zamestnanie našla v roku 1952 v Novom Meste nad Váhom na Okresnom úrade, odbor výkupu, kde gazdovia odovzdávali kontingenty. Pracovala tu 6 rokov, odišla odtiaľto aj na materskú. Tri roky bola doma a od januára 1962 začala pracovať na polovičný úväzok na MNV (pre mladších: Miestny národný výbor) v Kálnici ako administratívna pracovníčka – pracovala s Elenkou Hladkou 12 rokov (1962–1974). A keď sa naskytla príležitosť, prešla v roku 1974 na MNV do Beckova, kde viedla účtovníctvo prevádzkarne MNV až do odchodu na dôchodok v roku 1992. Celých 18 rokov! Zastupovala aj účtovníčku Gajdošíkovú, keď bola na materskej. V tom čase dcéra študovala na gymnáziu a manžel pracoval ako elektrikár – montér vysokého napätia v ZSE.

Do Beckova cestovala ráno žiackym autobusom a späť zase trenčianskym po 15. hodine. Rada na tieto roky spomína, cítila sa tu dobre čo sa týkalo pracovných podmienok a občanov. Zažila troch predsedov MNV: 1974–1986 Jozef Hubina; 1986–1990 Ing. Ján Turan a 1990–1992 Karol Pavlovič.

Ako sa jej pracovalo v Beckove? „V Beckove sa mi dobre robilo, ľudia boli prívetiví – lepšie sa robí v druhej obci ako vo svojej.“ Rada si spomína na svoje kolegyne, na Máriu Kravárikovú, Julku Gajdošíkovú, Helenu Klechovú a najmladšiu Ivetu Čechvalovú. Ony takisto nezabúdajú, aj jej okrúhle jubileum v decembri oslávili spoločne.

Mária Šimová má síce 80 rokov, ale nejako zvlášť si vek nepripúšťa. Ako maličká, 8-mesačná, prekonala mozgovú obrnu, dôsledkom čoho sa stala ľaváčkou, ale veľmi sa snažila svoj nedostatok eliminovať. Naučila sa všetko potrebné, a čo bolo najdôležitejšie, mohla študovať, chodiť do zamestnania a založiť si rodinu. Zvládla aj ručné práce, bežne pracovala v záhrade, chovala a dodnes chová sliepky a veľa iného. Vraví: „Prácou som sa dostala z ochorenia.“ Dá sa povedať, že zdravotné problémy v aktívnom veku nemala, až teraz, ako dôchodkyňa, bola na (úspešnej) operácii s očami a užíva lieky na vysoký tlak ako väčšina jej rovesníkov.

Ako trávi voľný čas? Lúšti krížovky, číta časopisy, pozerá televíziu a navštevuje sa so susedkami, aj keď niektoré ju už opustili, buď celkom alebo sú v zariadení. Pani Šimová je, našťastie, úplne samostatná. Navarí si, operie, uprace, postará sa o sliepky a čo by možno sama nezvládla, tam pomôže dcéra so zaťom. Jej život prebieha v harmónii, určite aj preto, že nezabúda ani na svoje duchovné zdravie a pravidelne načerpáva silu na omšiach v miestnom kostole.

A prečo sa tak dobre cítila v Beckove? Možno to má aj iné pozadie. Jej otec Štefan Jurík a dedko Martin Masarik pracovali po celý život ako hájnici na beckovskom panstve Medňanských, dokonca aj mama chodila do školy do Beckova. A nás teší, že naokolo žijú ľudia, ktorí majú pekný citový vzťah k našej obci. Rozumieme im, veď sami ten náš Beckov aspoň v kútiku srdca pokladáme za „pupok sveta“ (kedysi sa tým myslel Rím, samozrejme).

Pani Šimovej želáme ešte veľa zdravia a rodinnej pohody za pracovníkov obecného úradu bývalých aj terajších a za všetkých, ktorí našu jubilantku poznali a majú radi!

Dana Badžgoňová

Rozlúčili sme sa: MARTA VAZOVANOVÁ

V stredu 9. decembra 2015 sme odprevadili na poslednej ceste MUDr. Martu Vazovanovú, 66-ročnú lekárku na dôchodku, ktorej životná cesta začala aj skončila v našej obci.

Marta Vazovanová sa narodila 20. 2. 1949 v Beckove ako najstaršie dieťa rodičom Štefanovi Vazovanovi a Anne, rod. Kročitej. Po ukončení stredoškolského vzdelania na SVŠ v Košiciach, kam sa rodina z Beckova presťahovala, začala študovať na lekárskej fakulte Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach. Po skončení štúdia v roku 1973 nastúpila na pracovné miesto lekárky na hematologickom oddelení nemocnice v Ilave, kde strávila celý svoj profesionálny život.

MUDr. Vazovanová bola lekárka, ktorej profesionalita bola známa aj za hranicami Trenčianskeho kraja. Zachránila mnohé životy, o každého pacienta sa starala s maximálnou obetavosťou. Nikdy sa nevydala a celý svoj život zasvätila svojim pacientom a svojim súrodencom a neskôr ich rodinám, lebo ako najstaršia zo 6 súrodencov prevzala aj časť rodičovských povinností, keď ich mama vážne ochorela. Bola famózna kuchárka a lásku k svojim najbližším prejavovala práve týmto spôsobom.

Občas sa mohla zdať tvrdá, ale tí, ktorí ju poznali, vedeli, že vo vnútri sa skrýva citlivý človek, ktorý sa často a veľmi rád utiekal do obrovského množstva kníh, ktoré vášnivo čítala. A hneď ich posúvala ďalej, k novým čitateľom. Bola všestranne rozhľadená v oblasti umenia, ale aj techniky a športu a bola aj veľmi zručná. Jej ďalšou veľkou láskou boli kvety, ich pestovanie a práce v záhrade.

V máji 2015, keď sa začala tešiť z čerstvého dôchodku, vážne ochorela. Súrodenci jej všemožne pomáhali, opatrovali ju až do jej posledného dychu. Marta Vazovanová opustila svojich najbližších v sobotu 5. 12. 2015 o 19. hodine podvečer v nemocnici v Novom Meste nad Váhom po 4 dňoch hospitalizácie.

Pripomeňme si na záver slová z jej obľúbenej knižky od Milana Rúfusa Jednoduchá až po korienky vlasov:

„Niet väčší zázrak ako byť. Niet vzácnejšieho daru.“

DB

Leopold Haverl v Beckove

Nedávno odišla do hereckého neba ďalšia veľká osobnosť – Leopold Haverl (16. 2. 1936–5. 2. 2016), ktorý sa pred mnohými rokmi zúčastnil nácviku folklórneho súboru Gymnik z Bratislavy v našom hoteli pod hradom (pozri aj text k 50. výročiu beckovského hotela v BN č. 1/2013, s. 8-9).

Foto: denik.cz 5. 2. 2016

PH

DIAMANTOVÁ SVADBA - Mária a Jozef Gestingerovci

Pani Máriu Gestingerovú sme navštívili v stredu 11.11.2015, na deň 60. výročia cirkevného sobáša, lebo občiansky sa konal o týždeň skôr. Bola sama, druhý oslávenec, jej manžel Jozef Gestinger, bol práve v čase ich spoločného jubilea v nemocnici. Naozaj nepredvídateľná situácia, práve na výročie ich diamantovej svadby. Našťastie, srdiečko domáceho pána sa dostalo vďaka úsiliu lekárov zase do poriadku, a tak aj domáca pani môže slobodnejšie dýchať.

Kytička z rúk pána starostu Ing. Jána Križana ju potešila, a keď vytiahla zo škatule fotky z čias ich mladosti, bolo naozaj o čom hovoriť.

Napríklad o dome. Kúpili ho od Štefana Čimu v čase, keď sa narodil druhý syn Ľuboš, čo bolo na Vianoce v roku 1959. Starší syn Jožko sa pýtal, keď sa vrátila z pôrodnice: „Mama, čo nesieš, Zdenku alebo Ľubka?“ Nuž, dievčatko nemali, aj do tretice to bol syn Marian.

Svadbu mali v Beckove na Martina. Prišiel plný autobus rodiny a celá dychovka, 12 členov. Jozef Gestinger hrával v Hrádku v dychovke, tak mu kamaráti prišli zahrať. Beckovskí chlapci pýtali aj výkupné, ktoré zaplatil švagor Ferko Husár z Turej… Sobášil ich p. farár Herman, ten istý, ktorý pani Máriu kedysi krstil, pripravil na prijímanie aj birmovku. Mária Galbavá bola vedená prísne, otec Alojz Galbavý ju neraz dal kľačať na ostré polienko a mama Anna, rod. Šimková ju učila modliť sa a pracovať. Ona a jej štyria súrodenci boli nábožensky vychovávaní: Mária, Valéria – jej dvojča, sestra Ľudmila zomrela malička, Jozef, Anna a Viliam. Jej najlepšou kamarátkou bola Jožka Škarková – Jokrllová. Rodičovský dom stojí vyššie v Matiáške, dnes v ňom býva sestra Anna. Aj rodičia spolu oslávili 50 rokov spoločného života.

Rada si spomína na školu, p. uč. Šimkovú, p. uč. Farbáka, aj p. farára Hermana. Nemala školskú kapsu, tak tato ušil tašku zo sáry. Potom sa na nej šmýkala Pod Hôrkou na skalách. „Mám veľmi dobré spomienky!“

Rodičia sa starali o dom, chovali husi, sliepky, prasiatko, zajace a kozičku. Mama robila na JRD, mala záhumienku, ktorú aj deti chodili obrábať. Otec zdedil hrobárske remeslo po svokrovi, dedkovi Šimkovi, ktorý bol v obci dlhé roky hrobár. Mladá Mária často zastupovala mamu na JRD, lebo chcela, aby ona navarila a postarala sa jej o deti. Ráno bola na roli, a potom išla autobusom do Nového Mesta nad Váhom na 14. hod do práce. Veľa toho nenaspala! Deti, všetci traja, chodili do materskej školy – bola tam, kde je dnes Jednota. Jej prvá pracovná skúsenosť bola v Novom Meste nad Váhom, varovala dieťa v rodine zubného technika Jozefa a Anny Stadlovcov v rokoch 1948-49; potom u Zuzany Kamenickej a od roku 1950 pracovala v Odevných závodoch, neskôr v JRD Beckov a do penzie išla z miestnych Združených služieb, ktoré viedla Marta Gašparová.

Babka v Beckove chovala kozu a babka v Hrádku kravu, tak ku hrádockej pravidelne chodili na tvaroh a maslo. Išli do Rakoľúb pešo alebo na bicykli a odtiaľ autobusom do Hrádku aj s deťmi. Prvé auto mali zelenú škodovku. Syn Ľuboš sa učil v ČSAD v Novom Meste nad Váhom, Jožko chodil na priemyslovku v Meste a Trenčíne a Maroš v tom čase na základnú v Beckove.

Dnes majú synovia vlastné rodiny. Pani Gestingerová je spokojná: „Mám velice dobrú nevestu, všetko urobí, navarí a stará sa o nás.“ Nevesta Janka je zdravotná sestra na chirurgii v Trenčíne. „Aj synovia Jožko a Ľubko nám pomáhajú, rešpektujú rodičov.“

Na výročnej členskej schôdzi ZO JDS v KD 5. 2. 2015 v 60. roku spoločného života.

Mária Gestingerová, rod. Galbavá a Jozef Gestinger na svadobnej fotke 5. 11. 1955

Pani Mária ako mladá rada tancovala. Aj manžel rád tancoval, ale keď hral v dychovke, nemohol. Jozef Gestinger pochádzal z 8 detí, mali 4 chlapcov a 4 dievčatá (2 zomreli), on bol najstarší z chlapcov. Pochádzal z veľkej rodiny, ktorá sa dodnes stretáva. Vyučil sa u stolára a robil v Záblatí v záhradníctve, potom v Novom Meste nad Váhom v Drevine, v Beckove v Centrokope (mali dielňu u dedka Nožinu) a do penzie išiel z JRD – pracoval u Fraňu v drevovýrobe. Na vojenčine bol v Čechách, vybrali ho do poddôstojníckej školy, a potom ho pridelili ako poddôstojníka k PTP vojsku.

Ako to bolo s jeho hudobnou kariérou? Hrávať začal ešte v Hrádku v miestnej dychovke. Učil ich skúsenejší hudobník z Banky. A po svadbe ho zavolali hrať do beckovskej dychovky. Skúšky mávali u Rudolfa Jamricha, ktorý v roku 1956 ešte nemal dostavaný dom, ale im to nevadilo. Jozef Gestinger hral na bas krídlovku. Jeho spoluhráčmi boli Anton Straka (kontrabas), Michal Hubina (bas krídlovka), Michal Bánovský (bubon), Ján Bánovský (S – trubka), Štefan Bánovský (klarinet), Pavol Bánovský, Adam Školár, Jozef Kročitý, Rudolf Minárik (trubka), Jozef Remenár, Rudolf Sýkora z Bodovky. Starší hráči hrávali pod vedením Karola Šimka, ktorého neskôr vystriedal Rudolf Jamrich. Štefan Bánovský sa naučil hrať vo vojenskej kapele, prepisoval im noty a hral na klarinet a trubku. Pán Gestinger si spomína, že v Trenčíne skladali skúšku u nejakého profesora, bolo tam viacero kapiel, napr. Drietomáci. „Povedal nám, že sme dosť dobre hrali, aby sme v tom pokračovali. Každý sme dostali kartičku, že sme absolvovali skúšku.“ Hrávali rôzne, aj na fašiangy hrali po dedine, na svadbách, v kostole, pán farár ich pozýval hrať na procesie. Raz hrali na bačovské hody, ktoré organizoval František Biras, bača v JRD. Hrávali aj v hoteli – bývalej Reštaurácii pod hradom. Dychovka sa rozpadla po smrti Rudolfa Jamricha a viac sa už nedali dokopy. Niekedy si zahral len tak pre seba – nástroj má dodnes odložený v pivnici. Škoda, synovia ani vnuci nezdedili jeho hudobné nadanie.

Pani Gestingerová sa vracia k ich domácemu životu: „Manžel mi dal celú výplatu, nemala som problémy s peniazmi. Verili sme si navzájom. Žili sme v kresťanskej rodine, aj deti sme učili chodiť do kostola. Manžel v kostole spieval aj hral.“

Ako žijú dnes? Dobre. Tešia sa z pomoci svojich detí, ich rodín, úspechov vnúčat. Majú svojich kamarátov v Jednote dôchodcov, rodinu, a predovšetkým jeden druhého. Sú dôkazom toho, že aj spoločné roky staroby môžu byť veľmi šťastné a naplnené vzájomnou láskou a úctou.

Dana Badžgoňová

Hospic Milosrdných sestier v Trenčíne (ďalej „hospic“) vás pozýva pomôcť pomáhať nevyliečiteľne chorým v poslednom štádiu ochorenia, zomierajúcim zaslaním darcovskej SMS s textom DMS DOBROTA na číslo 877 alebo zaslanie dobrovoľného peňažného príspevku na osobitný účet zbierky: SK60 1100 0000 0029 4700 5700 vedený v Tatra banke a.s.

Bez pomoci darcov hospic nie je schopný udržať prevádzku. Ministerstvo vnútra SR zaregistrovalo túto verejnú zbierku: Pomoc Hospicu Milosrdných sestier v Trenčíne s cieľom finančne zabezpečiť základné činnosti hospicu a to: poskytovanie paliatívnej starostlivosti nevyliečiteľne chorým pacientom hospicu v pokročilom štádiu choroby, zachovanie ich ľudskej dôstojnosti, zabezpečenie ochrany ľudských práv pacientov hospicu, ktorým choroba bezprostredne ohrozuje život, poskytnutie opory rodinným príslušníkom pacientov v ťažkej a pokročilej chorobe, rozvoj prekvitajúcej dobrovoľníckej činnosti v hospici.

Za 10 rokov činnosti hospicu sme sa s láskou a úctou postarali o takmer 900 nevyliečiteľne chorých z celého Slovenska v ich posledných chvíľach života.

Viac informácií na stránke: www.pomoc.hospicu.satmarky.sk ***Ďakujeme vám!***

Hospic Milosrdných sestier, Súvoz 739, 911 01 Trenčín, e-mail: pomoc-hospicu@satmarky.sk

Kto prišiel, neoľutoval

V súčasnosti, keď takmer všade panuje stres a zhon sa náš život občas podobá bežiacemu pásu. Nemáme čas sa zastaviť, porozprávať sa, zaspomínať na roky minulé. Ponáhľame sa niekam, často zabúdame na oddych a akúsi psychohygienu seba samého, a tak každému z nás dobre padne čas strávený v príjemnom prostredí, v spoločnosti známych a priateľov pri dobrej hudbe, zábave a tanci.

foto: Hrušovská

V piatok 5. februára 2016 usporiadala ZŠ s MŠ J. M. Hurbana Beckov v spolupráci s radou školy rodičovský ples, ktorý sa niesol vo veľkom štýle a príjemnej atmosfére. Záujem oň bol obrovský a vyše 150 účastníkov sa zabávalo od prvých taktov skupiny Rytmus takmer do bieleho rána, o čom svedčil aj neustále zaplnený tanečný parket.

Na úvod všetkých prítomných privítal a príjemnú zábavu zaželal riaditeľ školy Mgr. Jozef Pekarovič. Ples otvoril Peter Gába (bývalý žiak našej školy) spolu so svojou tanečnou partnerkou Adrianou Terifajovou zmesou spoločenských a neskôr aj latinskoamerických tancov. Obaja tanečníci patria do tanečnej školy manželov Paškovcov, ktorá pôsobí v Trenčíne už desiatky rokov.

Zahanbiť sa nedali ani naši deviataci, ktorí uzatvorili kultúrny program svojím hudobno-tanečným vystúpením a naozaj nás veľmi milo prekvapili.

Na plese nechýbalo chutné menu pripravené našimi kuchárkami, ba ani bar so všelijakými špecialitami a širokým sortimentom za bežné ceny. Každý si mohol prísť na svoje a ľutovať môžu iba tí, ktorým sa vstupenky neušli.

Najväčšou atrakciou plesu bolo žrebovanie tomboly, ktorá bola skutočne veľmi bohatá, veď obsahovala vyše 90 cien a radosti z výhier nebolo konca-kraja. Finančné prostriedky získané predajom tombolových lístkov budú použité na skvalitnenie vyučovacieho procesu a na zakúpenie školských pomôcok pre deti v materskej škole a pre žiakov školy.

Úprimné poďakovanie patrí predovšetkým našim pani kuchárkam za ich odvedenú prácu – v doobedňajších hodinách varili v školskej kuchyni a poobede sa pustili do vysmážania rezňov a varenia kapustnice. Ďalej by som sa chcel poďakovať pani učiteľke Schindlerovej a jej „dekoračnému tímu“, ktorí zmenili kultúrny dom na očarujúcu plesovú sálu. Ďakujem pani Gábovej a pani Hrušovskej za výborného „opitého Izidora“, ktorý nám veľmi chutil. Ďakujem manželom Šutovským a pánovi Ježkovi za pomoc v bare. Pochvala a veľké ďakujem patrí všetkým sponzorom a organizátorom za perfektnú organizáciu a zhostenie sa úlohy usporiadateľa a hostiteľa. Na záver vyjadrujem prianie, aby spomínaných akcií bolo v budúcnosti viac a mohli sa zabaviť aj tí, ktorým sa vstupenky neušli.

Dovoľujem si priložiť aj zoznam sponzorov, ktorý je uverejnený aj na webovej stránke školy:

■ Starosta obce Beckov ■ F – PLUS s.r.o., Beckov ■ Toko PD Beckov, Milsy a.s., Bánovce nad Bebravou ■ Orava – Milk, Leštiny ■ Cleanex , Nové Mesto nad Váhom ■ R.D.A. , Nové Mesto nad Váhom ■ Hrad Beckov – Záujmové združenie ■ Hrad Beckov – Suveníry ■ Ovčín Beckov – Farma Miroslav Cipciar ■ Poľnohospodárske družstvo Beckov ■ AVE – moto, s.r.o., Nové Mesto nad Váhom ■ Hella Slovakia, s.r.o., Kočovce ■ Askoll Slovakia, s.r.o., Potvorice ■ Potraviny „KUBO“, Kálnica, p. Kucharovičová ■ Pekáreň Kálnica, p. Starčevičová ■ Bar Orion, Kálnica, p. Gula ■ Coca Cola HBC Slovensko, Lúka ■ Comtec s.r.o., Nové Mesto nad Váhom ■ Fox Racing Slovakia, Horná Streda ■ Topvar, Topoľčany ■ REX plus, s.r.o., Beckov ■ Lauris R. M. s.r.o., Kálnica ■ Double agency, s.r.o., Klčovský, Beckov ■ 22Bikes, Nové Mesto nad Váhom ■ Croma, s. r. o., Hôrka nad Váhom ■ Chirana, Stará Turá ■ Milan Nožina Beko, Beckov ■ Jazyková škola Shypers – Peter Remiš, Piešťany ■ Barriq Vinotéka – Braňo Rehora Nové Mesto nad Váhom ■ Blue Note Jazz & Music restaurant – Tibor Zelenay, Nové Mesto nad Váhom ■ Pavol Bánovský ■ Slavomír Ježko ■ Lucia Cibiková, Ostrov ■ Jaroslav Straka ■ Kolektív ZŠ s MŠ J. M. Hurbana Beckov ■ rod. Striežencová ■ Bc. Lucia a Bc. Richard Blážovci, Trenčianske Stankovce ■ Jarmila Kippel, Kálnica ■ rod. Horečná, Beckov.

Mgr. J. Pekarovič, riaditeľ školy

Fašiangový karneval v našej škole

Tak, ako býva zvykom každý rok, aj tentoraz sme si fašiangové obdobie spríjemnili u žiakov 1. stupňa karnevalom. A tak sa dňa 8. 2. 2016 naše detičky premenili na rozprávkové bytosti najrôznejšieho charakteru. Predstavili sa nám princezné, víly, čarodejnice, rytieri, trpaslík, kuchár, chladnička, motýlik, dokonca aj červená krvinka a mnoho ďalších zaujímavých postavičiek a zvieratiek.

Hádali sme, kto čo stvárňuje, prípadne sa nám masky sami predstavili. Zabavili sme sa počas krátkej diskotéky, a potom nás čakala aj tvorivá práca. Deti mali za úlohu utvoriť skupiny, či už podľa príbuznosti a nejakej spojitosti stvárňovaných postáv, alebo náhodne. Následne mali časový priestor, aby vymysleli krátky príbeh alebo rozprávku, a potom nám ju zahrali. Užili sme si veľa zábavy z krátkych a občas aj komických predstavení príbehov.

Na záver boli odmenené zaujímavé masky a všetky deti za svoju účasť dostali sladkú odmenu.

Týmto chceme pochváliť deti za ich aktivitu a poďakovať za príjemné fašiangové dopoludnie, ktoré sme spolu prežili. Taktiež chceme poďakovať rodičom za spoluprácu, či už pri výrobe kostýmov alebo zabezpečení občerstvenia.

Mgr. Marcela Macová

Lyžiarsky výcvik

V pondelok 11. 1. 2016 sa hneď za rána začala vytvárať pred školou malá skupina detí s rodičmi držiacich lyže a obrovské batožiny. Keď sme sa všetci pozbierali a rozlúčili, nasadli sme do autobusu a vydali sme sa smerom Opalisko –Spálená, ktoré sa stalo naším prechodným domovom na 5 dní, pretože práve v tomto stredisku prebiehal náš lyžiarsky výcvik. Cesta tam trvala približne dve a pol hodiny. Keď autobus zastavil, všetci sme so zatajeným dychom čakali, čo sa bude diať ďalej. Dozvedeli sme sa! Hneď sme sa ubytovali v hoteli Antares neďaleko od Zuberca. Ako prvé sme sa obliekli do lyžiarskeho oblečenie a hor sa na svah. Našťastie nebol ďaleko! Tam nás rozdelili do 3 skupín. Prvá skupina boli tí najlepší. Ich inštruktor bol Matúš Trajteľ. Druhá skupina boli pokročilí lyžiari, ktorí si potrebovali ešte niečo vylepšiť na svojej jazde. Tých mal na starosti inštruktor Andrej Úradníček. No a tretia skupina boli začiatočníci. O nich sa starl a učil ich inštruktor Lukáš Kuzl.

Prvý deň začiatočníci jazdili vlekom a ostatné skupiny lanovkou. Večerný program sa niesol v duchu zoznamovania sa s pravidlami správania na svahu, starania sa o lyže.

Druhý deň sme lyžovali aj doobeda, aj poobede. Začiatočníci už ovládali základy. Niektorí, ktorí zvládli rýchlo základy, preradili sa do druhej skupiny. Večer sme mali program pod názvom „Zabav seba aj ostatných“. Potom nasledovalo vyhodnotenie dňa inštruktormi a spánok. Po prvej noci sme si uvedomili, že musíme ísť včas do postele, lebo na svahu by sme potom nevládali.

Tretí deň prvá aj druhá skupina jazdila na lanovke. Tretia skupina sa stále učila základy. Poobede sme išli s inštruktormi do Zuberca do wellnessu. Tu sme mali zaplatené 2 hod., aby sme sa okúpali a načerpali síl. Večer sme potom kreslili zážitky z lyžovačky.

Štvrtý deň sme si užili na svahu veľa zábavy. Mali sme rôzne súťaže, kde sme prekonávali rôzne prekážky. Všetci sme to zvládli. Aj začiatočníci. Síce, tam sme upodozrievali niektoré dievčatá, že schválne lyžujú zle, len aby zostali v skupine. Veľmi sa im páčil inštruktor!

Večer sa niesol v atmosfére rozlúčky. Nikomu z nás sa nechcelo ísť domov. V noci nesmela chýbať „pastovačka“ a schovávanie vecí, ktoré sa potom hľadali ráno a museli sme mať veľkú trpezlivosť, aby nám ich schovávajúci vrátili.

Piaty deň, posledný deň lyžiarskeho výcviku. Doobeda sme mali závody po skupinách, a potom bolo slávnostné vyhodnotenie, kde najlepší získali poháre. Poobede sme už išli domov. Nikomu z nás sa nechcelo ísť, pretože to bol týždeň plný zábavy, smiechu a snehu!

Ďakujeme našim skvelým inštruktorom: Aďovi Úradníčkovi, Matúškovi Trajteľovi a Lukáškovi Kuzlovi sa skvelý lyžiarsky výcvik, za všetko nové, čo nás naučili a hlavne za trpezlivosť, ktorú mali s nami. Tešíme sa na budúci rok, že opäť si to s nimi užijeme.

A ešte jedno veľké ďakujem patrí pani učiteľke Evke Úradníčkovej, ktorá išla s nami ako dozor a starala sa o nás. Veľká vďaka! ***Julka Babulicová a Soňka Pavlíková***

OTVORENIE NOVEJ TRIEDY MATERSKEJ ŠKOLY PRE VEREJNOSŤ

Dňa 8. 1 2016 o 10. hod sa otvorili brány novej triedy materskej školy pre verejnosť. Každý, kto chcel a komu zvedavosť nedala, sa mohol prísť pozrieť do základnej školy, kde sa v priestoroch suterénu pravého krídla školy usmievala na nás krásna trieda pre predškolákov. Samozrejme, okrem triedy sa tam nachádzali nádherné sociálne zariadenia s farebným obkladom, ktorý rozžiaril úsmev nielen na tvárach nás rodičov, ale i detí. Okrem toho pani kuchárky spolu s vedúcou školskej jedálne pripravili malé občerstvenie vo forme chlebíčkov. Zároveň chceme touto cestou poďakovať beckovskej pekárni za sponzorský dar na občerstvenie. Každý sme si mohli pozrieť tieto nové priestory. Na akékoľvek otázky sme sa mohli spýtať pána starostu, pána riaditeľa, či zástupkyne pre materskú školu. Nechýbali ani pani učiteľky, ktoré sa rozprávali s rodičmi a ešte dolaďovali detaily. Veľmi sa tešíme, že po rokoch materská škola v Beckove bude mať tri triedy, čo uľahčí prácu pani učiteľkám. Keďže táto trieda je súčasťou základnej školy, myslíme si, že to deťom uľahčí nástup do školy. Zoznámia sa tak s prostredím školy už o rok skôr a budú môcť naplno využívať všetky priestory školy, ako je napríklad telocvičňa či školská jedáleň. Ďakujme vedeniu obce, ktorá sa pričinila o získanie finančných prostriedkov z Ministerstva školstva SR, ale i všetkým tým, ktorí pridali ruku k takémuto dielu. Tešíme sa, že práca v týchto nových priestoroch je už naplno rozbehnutá a prajeme deťom aj pani učiteľkám, aby sa im v nových priestoroch páčilo a mali veľa motivácie a chuti do práce s našimi najmenšími. ***RP***

foto: DB

ČAS NA ROZPRÁVKU - Rozpráva pán Rafael

Juliana beží von z domu. Na tvári jej vidieť hnev, smútok a v očiach sa jej lesknú slzy. Beží k obľúbenému stromu. Sadne si na hojdačku zavesenú na konári orecha. Rukami si zakryje tvár. Potokom sa jej lejú slzy aj cez dlane. Má asi 5 rokov. Je zima a ona je len ľahko oblečená. Zrazu počuje akýsi hlas. Je taký mohutný, ale veľmi príjemný. „Choď sa lepšie obliecť a vráť sa sem!“ Juliana sa postaví, zodvihne hlavu a pozerá sa okolo seba, odkiaľ ten hlas prichádza. Nikoho nevidí. Obzerá sa všade dookola a nič. A vraví si: „Asi sa mi to len zdalo.“ O chvíľu však opäť: „Julianka, prečo plačeš?“ Vtom to už Júlia nevydrží a zakričí: „Kto si? Ozvi sa mi! Ukáž sa mi!“ Vystrašená pozerá okolo seba. Vtom sa zase začuje: „Čo ma nevidíš? Veď som tu vedľa teba?“ „Čo si robíš zo mňa žarty!“ nahnevane skríkne malé dievčatko. „Nikoho nevidím! Veď vedľa mňa je len starý strom a stromy predsa nerozprávajú.“ „Ale rozprávajú, len ich nikto nemá čas počúvať. To som ja, starý orech Rafael.“ „Vau, ty rozprávaš?“ začudovane prehovorí Júlia. „Áno, rozprávam. A ty prečo plačeš?“ „Plačem preto, lebo som veľmi smutná.“ „A čo ti niekto ubližil?“ Nežne sa prihovorí Rafael. „Áno, môj mladší brat mi neustále berie hračky a bez príčiny mi často ubližuje. Ja už to nemôžem zniesť. Nemám ho rada, stále mi len robí zle. Tak som radšej odišla sem.“ Júlia vzlykavo rozpráva svoj príbeh, a pritom sa celá trasie, lebo vonku je sotva päť stupňov. „Počujem, ako ti drkocú zuby. Choď si niečo obliecť na seba a vráť sa sem, niečo ti porozprávam.“ Juliana rýchlo vojde do domu. Oblečie si čiapku, šál a bundu a hneď je pri strome. Už takmer s úsmevom oznamuje orechu: „Som už tu!“ Sadne si na hojdačku, ktorá je zavesená na najhrubšom Rafaelovom konári a potichu šepne: „Počuj, Rafael, ale to že rozprávaš bude naše tajomstvo, dobre?“ „Áno,“ zašuchotal starý orech. Vtom do jeho koruny zavial vietor, ktorý akoby ešte znásoboval jeho áno. „Chcel si mi niečo porozprávať,“ vraví Juliana. „Och áno, skoro som zabudol. Vieš, keď som mal toľko rokov ako ty, tak som vôbec nebol taký veľký a silný, ale práve naopak. Bol som malý, tenučký stromček. Mal som kmeň tenký ako tvoja rúčka a konáre ako tvoje prsty. A okolo mňa sa vtedy rady hrávali deti. Často sa naháňali a kopali loptu. Nebolo to pre mňa príjemné. Stále som sa bál, že kedy mi ublížia. Najradšej by som bol ušiel, keby som mal nohy. A jedného dňa sa to stalo. Jeden chlapec do mňa narazil. Och, ako veľmi ma to bolelo. Ani si nevieš predstaviť.“ „Asi tak, ako keď ma udrie môj braček autíčkom po hlave?“ prehovorí Julianka. „Áno a možno ešte aj viac.“ „Odvtedy som sa na chlapcov veľmi hneval. Každý deň som bol smutnejší. Až jedného dňa sa stalo niečo ešte horšie.“ „Čo?“ nedočkavo sa pýta Julianka. „Chlapci pri svojej zvyčajnej naháňačke zlomili môj najdlhší konár. Vtedy som aj plakal od bolesti a aj od ľútosti, že koľko mohlo byť orechov na tom konári a teraz je preč.“ Júlia s láskou pohladila strom. „Och, veď to je strašné! Tí chlapci boli veľmi nezbední.“ „Predstav si, že im to ani ľúto nebolo. Vtedy som sa nahneval ešte viac. Nevieš si predstaviť, ako ma to bolelo a k tomu som sa musel každý deň na to pozerať. Ale jedného dňa si sadol na ten konárik jeden malý vtáčik a povedal mi: „Neboj sa, konár ti narastie, ver mi, ja som sveta znalý a videl som toho veľa, a hlavne nezabudni na najdôležitejšie – odpusť chlapcom, neurobili ti to naschvál.“ Začal som o tom premýšľať. Rozhodol som sa, že odpustím chlapcom a nebudem sa pozerať na ten zlomený konár, ale na svet okolo seba. A teraz po rokoch je zo mňa veľký a mocný strom.“ „A ktorý je ten konár, čo bol zlomený?“ pýta sa netrpezlivo Júlia. Je to ten, na ktorom teraz visí hojdačka, na ktorej ty sedíš. Je to môj najsilnejší konár, aký mám.“ „Och, áno? Vážne? To nie je možné!“ „Ale áno, je. Keď prekonáme ťažké veci odpustením, stávame sa silnými.“ „Ďakujem, Rafael, všetko som pochopila, idem za bratom povedať mu, že …no veď vieš. A prídem zase“.

RP

Milí rodičia!

Aj v tomto roku máte možnosť poukázať 2 % svojich daní za rok 2015 pre vybranú organizáciu. Potešilo by nás, keby ste sa rozhodli pomôcť našej škole. Peniaze budú použité na skvalitnenie výchovno-vzdelávacieho procesu (učebné pomôcky), mimoškolskej činnosti (krúžková činnosť) a na estetizáciu školy. Ak by ste sa rozhodli dať 2 % našej škole, na Vyhlásení o poukázaní treba údaje o prijímateľovi vyplniť nasledovne:

Obchodné meno: **Rodičovské združenie pri Základnej škole J. M. Hurbana Beckov**
Sídlo: **916 38 Beckov 410**
Právna forma: **občianske združenie**
IČO/SID: **17319617/594**

Tlačivá sú k dispozícii na našej webovej stránke: www.zs-beckov.edupage.org a v kancelárii školy. Vyplnené tlačivá spolu s Potvrdením o zaplatení dane od zamestnávateľa môžete odovzdať našej pani ekonómke alebo priamo na daňovom úrade.

Dve percentá z daní. Tak málo, a predsa tak veľa…

Za prejavenú dôveru vám úprimne ďakujeme.

Mgr. Jozef Pekarovič, riaditeľ školy

Detská burza jarno-letná

V dňoch 11.–12. marca 2016 sa bude konať v priestoroch MsKS v Novom Meste nad Váhom jarno-letná detská burza, na ktorú sa záujemcovia o predaj môžu prihlásiť prostredníctvom mailu na smajlikburza@gmail.com.

Na burze bude predaj jarno-letného oblečenia, topánok, dojčenských potrieb, tehotenského oblečenia za prijateľné ceny. Tentokrát sa burza zameriava aj na dopravné prostriedky pre deti ako napr. bicykle, trojkolky, kolobežky, kolieskové korčule, odrážadlá, detské traktory a iné.

Zbierka šatstva a hračiek pre detský domov sa bude konať v čase predaja. Týmto chcem poprosiť, ak máte doma obnosené, ale zachovalé oblečenie pre deti vo veľkosti od 0 do 164, aby ste nám ho priniesli do Mestského kultúrneho strediska. Ďakujeme!

Dana Klčovská

UKRADNUTÉ VOLY - podľa rozprávania Eleny Škultétyovej, rodenej Čiklovej

Tento príbeh sa odohral pred viac ako deväťdesiatymi rokmi, keď môj dedko mal 43 rokov. Bol to vtedy mocný zdravý chlap, plný života. Mal mladú ženu a musel sa snažiť, aby gazdovstvo dobre fungovalo. Niekoľko rokov pracoval v Amerike, kde sa naučil dobre pracovať s dobytkom. Každé dva – tri roky vychoval voly, ktoré naučil aj robiť na poli, a potom ich predal iným gazdom. Za utŕžené peniaze prikúpil potom nejakú roľu k svojmu gazdovstvu. V dvore býval aj jeho pomocník, ktorý mu pomáhal pri prácach na poli. Keďže mal veľa práce, začiatkom leta si zobral ešte jedného, asi dvadsaťročného paholka, aby mu pomáhal pri pasení volov a kráv. Na jeseň začali kopať na poli zemiaky. Od rána kopali, starší pomocník na koňoch vozil vykopané zemiaky domov a nový paholok pásol voly a kravy. Keď sa už zvečerievalo, tak ženy išli pomaly domov. Dedko hnal domov kravy a prikázal paholkovi, aby voly ešte trochu popásol, a potom ich prihnal domov. Ten len nato čakal. Dedko prišiel domov, napojil dobytok a babka šla hneď variť večeru. Po paholkovi s volmi nebolo ani chýru ani slychu. Tak ustarostený dedko vraví žene: „Idem mu naproti, možno poblúdil.“ Ale keď prišiel na koniec dediny, našiel tam na briežku paholka ako plače. Dedko pri ňom voly nevidel a hneď vedel, že je zle. Paholok nariekal, že voly začali strečkovať a ušli do hory. On vraj utekal za nimi, ale stratili sa mu a ani poriadne nevedel, kde je a poblúdil. Horko ťažko našiel cestu do dediny. Dedko mu prikázal, aby sa s ním vrátil na pole, lebo tie voly musia nájsť. Keďže paholok nechcel ísť, tak mu povedal, aby sa vrátil na gazdovstvo a poslal za ním staršieho pomocníka. Dedko chodil po hore, volal na voly. Po čase prišiel aj pomocník a hľadali spolu. Nakoniec sa rozdelili, aby našli nejakú stopu po voloch. V kríkoch našiel zachytený bič. Prizrel sa mu bližšie a hneď spoznal, že je jeho. Neďaleko našiel aj stopy po voloch a rozhrnutú zem, kade niekto nasilu ťahal voly. Svietil mesiac. Kráčal stále po stopách, až zišiel do dediny Selec. Po ceste natrafil na krčmu, kde počul nejaké tlmené zvuky. Prikradol sa do dvora a zbadal tam svoje voly. Boli uviazané o dlhú drevenú žrď. Voly fučali od námahy a aj od smädu. Dedko sa ticho prikrčil k výčnelku steny a čakal, čo sa bude diať. Krčmár vyšiel von aj s dvoma chlapmi: „Tak všetko išlo hladko? Ukážte tie voly!“ Prišli k volom a chlapi mu vysvetľovali: „Voly boli veľmi divé, ledva sme ich dotiahli až sem. A sú ustaté.“ Krčmár im dal fľašu pálenky, aby sa potúžili a vraví: „Ráno príde kupec pre tie voly, a potom vám dám peniaze tak, ako sme sa dohodli.“ Chlapi stiahli celú fľašu a šli do stodoly sa vyspať. Za chvíľu bolo počuť ich chrápanie. Dedko čakal len na to. Prikradol sa do dvora aj dedkov pomocník. Obaja sa vrhli na spiacich chlapov. Zviazali ich, zapchali im ústa a poriadne zbili. To na ponaučenie, že kradnúť sa nemá. Dedko s pomocníkom a volmi prišli domov až ráno. Uvidel ich aj mladý paholok. Najskôr zmeravel od strachu a pustil sa humnom utekať preč. Dedko za ním kričal: „Juro, počkaj nech ti zaplatím za to, ako si pomáhal tým zlodejom moje voly kradnúť... A krčmárovi odkáž, že mu v noci podpálim krčmu, nech zhorí ako potkan!“ O krátky čas sa krčmár naozaj zo Selca odsťahoval.

Dedko a had

Môj dedko bol veľmi dobrý rozprávač. Ja som bola jeho verný poslucháč a dlhé večery sme si krátili jeho príbehmi. Vtedy sme nemali ani rádio ani televízory vtedy neboli. Do vysokej staroby chodil do kostola a vždy sa modlil, a keď už dobre nevidel, čítala som mu z biblie a nábožných knižiek. Zomrel tichučko ako deväťdesiattriročný. Bola som aj s babkou pri ňom. Po prvý raz som videla, ako prichádza smrť. Dedko sa lúčil so slovami: „Ostávajte s Bohom a modlite sa.“

Zavčasu ráno sa dedko aj s paholkom vybrali kosiť lúky. Paholok kosil jednu lúku a dedko druhú. Pokiaľ bola rosa, kosilo sa mu dobre, ale čím viac slnko pripekalo, tak bol viac unavený. Sadol si na peň, že si trocha zaje. Babka mu dala do fľaše mlieko a zabalila kus syra a chlieb. Zajedol si a zapil to mliekom. Bol ustatý, a tak si ľahol, že si trocha odpočinie. Ani nevedel, ako zaspal. Keď sa prebudil, tak cítil, že na hrudi a na bruchu ho čosi ťaží. Otvoril oči a videl, že na ňom leží veľký skrútený had. Veľmi sa preľakol a bál sa čo len pohnúť. No had si len pokojne spal. Zo spodku ho hrial dedko a zhora zase slniečko. Dedko si myslel, že to je jeho posledný deň v živote a čakal, kedy ho uštipne. A tak dedko tichučko ležal a veľmi sa bál. Začal sa ticho modliť: „Pane Bože, ďakujem ti za všetko tvoje dobrodenie, ktorým si ma až dodnes obdaroval a prosím ťa, až už prišla moja posledná hodina, buď ku mne milostivý a nedovoľ, aby som veľmi trpel.“ V tej chvíli mu prišlo na myseľ, čo všetko urobil dobré a čo zlé, a to v tej chvíli ľutoval.

Nevedel presne odhadnúť, ako dlho to trvalo, slnko zašlo za mraky a ochladilo sa. Had sa prebudil a pomaly sa začal plaziť preč z jeho hrudi. Dedko vstal a chvel sa ako osika, keď tu pristúpil k nemu paholok a vravel mu, čo si myslel, keď ho videl ležať. Najskôr mu blyslo v hlave, že dedko odpadol. No potom videl hada na dedkovej hrudi. Kosou chcel hada prepichnúť a zabiť, ale bál sa, že gazdovi ublíži. A tak radšej čakal. Dedko už tú lúku nedokosil. Pobrali sa domov, keď prišli, bola už skoro tma. Babka ich už netrpezlivo čakala. Keď jej to všetko vyrozprával, nedovolila mu tú lúku pokosiť. Na druhý deň lúku pokosil paholok.

Ako sa vydala mama proti vôli svojich rodičov

Môj dedko sa narodil 14. júna 1866 a babka 12. novembra 1884. Bol medzi nimi skoro osemnásťročný rozdiel. Babka sa vydávala proti svojej vôli, mala vtedy osemnásť rokov. Dcéra (moja mama) sa im narodila v roku 1908, keď babka mala dvadsaťštyri rokov. Moju mamu chceli vydať len za bohatého gazdu. Každého mládenca, ktorý mal o ňu záujem ohovorili a nikto im nebol dosť dobrý. Mama sa zahľadela do jedného mládenca, môjho budúceho otca, obaja sa mali radi, ale dedko a babka o tom nechceli ani počuť. Robili tú istú chybu ako rodičia mojej babky. Ale mame prešla trpezlivosť, lebo sa jej už blížila tridsiatka, viac nechcela čakať, a tak sa vydala proti vôli svojich rodičov.

Dedko práve zvážal z poľa obilie domov a cesta viedla okolo evanjelického kostola. Zrazu dedko videl, že pri vchode do kostola zastal koč. Zastavil aj on, aby videl, kto ide na sobáš. Dedko si pretrel oči, či dobre vidí. Z koča vystúpila jeho jediná dcéra s mládencom, ktorého jej bránili si vziať za muža. Do dedka vošiel hrozný jed. Zo zlosti začal šľahať kone bičom, až dokiaľ nepríšiel domov. Z koní sa len tak parilo. Zoskočil z voza a prikázal paholkovi, aby obilie zložil v stodole a dobre poutieral kone. Dedko, celý červený a spotený vošiel do kuchyne. Babka práve varila, a keď uvidela svojho muža v takomto stave, tak sa preľakla. Myslela, že dostal úpal alebo porážku. Lebo vtedy mal skoro sedemdesiat rokov a babka skoro päťdesiat. Bez slova prešiel okolo do izby a ľahol si do postele. Tam začal strašne kričať a nadávať. Preľaknutá manželka sa ho pýta: „Jano, preboha, čo sa ti stalo?“ Dedko na ňu skríkol. „To je tvoja robota. Len tvoja, môžeš ísť za ňou! Choď preč, lebo ťa zaženiem tam, odkiaľ si prišla!“ Babka s plačom vyšla z izby, ale stále nevedela, čo sa stalo. Dedko na ňu predtým nikdy nekričal. Nevedela sa z toho vysomáriť. Až paholok jej vysvetlil, čo sa stalo. Že jej jediná dcéra sa vydala proti rodičovskej vôli a dedko videl ako práve išli na sobáš do kostola.

Dedko vtedy ležal celý deň, aj na druhý deň. Nič nejedol a ani neprehovoril. A tak znova šla babka za ním: „Jano, veď treba dobytok opatriť, aj obilie zvážať, zakiaľ je pekný čas!“ Ten jej zakričal: „Dobytok nech skape, obilie nech zhnije, ja už nemám pre koho robiť.“ Babka plakala a poslala paholka za svojou dcérou, ktorá zostala u svojho muža na Čiklovci. Tá prišla a babka jej vraví, aby jej poradila, čo má robiť. Spolu šli za dedkom, mama mu všetko po pravde vysvetlila, že sa vydala za toho, ktorého mala rada. Dedko vstal a hovorí: „Čo si urobila, to sa neodstane, ale do mojej chalupy viac nevkročíš! Ani tvoj muž! A nič odo mňa viac nedostaneš!“

Dedko si veru stál za slovom, nedal nič. Ale babka nie a tajne svoju dcéru podporovala peniazmi a všetkým potrebným. Po roku sme sa jej narodili my dvojičky. Ja a brat Ivan. Mama nás porodila v bratislavskej nemocnici, ale pôrod bol komplikovaný, cisárskym rezom. Odvtedy chorľavela, a tak k nám babka častejšie chodila a pomáhala. Takto to šlo šesť rokov. Až nás oboch vystrojila do prvej triedy. Potom išla znova na operáciu do nemocnice a do týždňa tam zomrela. Zostali sme bez mamy. Takže nás ďalej vychovával otec, babka a dedko.

Ako sme skoro o otca prišli

Bola som vtedy malé dievča, keď ráno otec zapriahol voly a vybral sa do hôr chystať na zimu drevo. Postupne nakladal na voz drevo. Okolo obeda nadvihoval ťažký kmeň, keď zrazu pocítil obrovskú bolesť v hrudi. Pustil drevo, aby si oddýchol. Myslel, že bolesť ho prejde, no neprestávala. Prácu s drevom nechal tak. S vozom a volmi sa pobral domov. Vrátila som sa zo školy a na dvore som zbadala zapriahnuté voly. Otca som našla v kuchyni na zemi. Z úst mu tiekol pramienok krvi. Tato otvoril oči a zašepkal mi, aby som rýchle utekala pre krstného otca Paľa, ktorý bol jeho bratom. Hneď prišiel, dal otca do postele a zavolali sme doktora Tolnaya. Ten otca vyšetril a skonštatoval, že má niečo v hrudi natrhnuté alebo prasknuté. Musí ihneď do nemocnice, lebo veľmi chrčí. Tak sa aj stalo. Tam zistili, že mu praskla pľúcna trubica a narušené mal aj pľúca.

Otec veľmi dlho ležal v nemocnici. Krstný každé ráno zavčasu prišiel k nám, opatril dobytok. Mali sme tri kravy – Srnu, Malinu, Lisu a dva voly. Musela som mu s bratom pomôcť narezať sečku a až potom sme šli do školy. Krstný otec musel predať kravu, aby mohol zaplatiť za otcov pobyt v nemocnici. Veľmi nám pomáhal, lebo ako deti by sme to nezvládali. Občas nám krstná mama napiekla koláče. S otcom bolo stále zle. Naša babka Eva lamentovala, že otec umrie, ona je už stará a kto sa o nás malých postará. Raz, keď sme boli za otcom, poslal ma za dvere. Cez pootvorené dvere som počula, ako vraví svojmu bratovi: „Ja už umriem, deti daj do sirotinca a dbaj na to, aby boli spolu. Dobytok aj dom predaj a peniaze ulož deťom na knižku, aby niečo mali po rodičoch!“ Krstný s ním zatriasol: „Musíš sa vzchopiť a žiť! Čo si ja s tvojimi deťmi počnem? Nestačí, že im umrela matka a teraz ty?!“ Krstný vybehol za primárom a naliehal na neho, aby jeho brata zachránil. Plakal a prosil ho: „Bratovi pred troma rokmi umrela mladá žena a zanechala mu dve siroty dvojičky a ak umrie aj ich otec, čo bude s nimi? Kto sa o ne postará?“ Krstný Paľo bol prísny a tvrdý chlap, a vtedy som ho po prvý a posledný raz počula nariekať. Primár ho utešoval: „Je tu ešte jedna možnosť. Počul som o švajčiarskych injekciách, ktoré by mu mohli pomôcť, ale sú veľmi drahé. Nezaručujem, že mu pomôžu, ale treba to skúsiť.“

Krstný za peniaze, ktoré utŕžil za kravy, zaplatil za otcove liečenie v nemocnici aj za injekcie. Otca previezli do trenčianskej nemocnice, kde ho liečil aj doktor Weiner. Ten sa oňho staral a pomáhal mu aj so zháňaním liekov a po dlhom čase sa otec vrátil domov. Ešte celú zimu polihoval a na jar vyzdravel. Pomáhala nám celá rodina, najmä otcov brat, babka Eva, aj zlatá babka Vaculíková, to bola najlepšia babka na svete.

Rozprávanie Eleny Škultétyovej zapísal a pre Beckovské noviny poskytol Milan Stano (Vydavateľstvo Štúdio humoru, satiry atď, Bratislava). Publikujeme so súhlasom Milana Stanu a Eleny Škultétyovej. Ďakujeme!

Život v rodine s „inak obdarovaným“

„Vy budete mať vždy krásne Vianoce!“ povedala moja stará mama, keď sme zistili, že Martinko je tak troška iný... „Prečo, stará mama?“ „Pretože vy budete mať v rodine vždy malé dieťa!“

Prepáčte, že v mojom príspevku budem dnes troška osobná. Rozhodla som sa, že nahliadnem spolu s vami, milí čitatelia, do našej rodiny a do iných rodín, v ktorých prišlo na svet postihnuté dieťa. Necítim sa veľkou odborníčkou na druhy postihnutia, ale prežila som 38 rokov v rodine s mojím postihnutým bratom Maťkom.

Darček v „pokrčenom obale“. Rada používam slová istej autorky, ktorá tiež prijala takýto dar vo svojej rodine. Dar, ktorý je horký a v tvare kríža, ale vo vnútri sladký... Je to možno ťažko pochopiť, ale tí, čo to prežili, vedia, o čom hovorím.

Dnešná mentalita sa bojí takýchto „darčekov“. Selektuje deti ešte pred narodením a vyhlasuje ich odstránenie za právo a slobodu voľby. Ja však aj týmto príspevkom dosvedčujem, že takéto dieťa je pre rodinu požehnaním. Iste, keby bolo dieťa zdravé, je to menej problémovejšie. Vieme však, že život prichádza na svet cez bolesť matky, všetko krásne a nové sa musí narodiť.

Čítala som kdesi o objave, že keď sa deti narodia prirodzenou cestou, sú oveľa imúnnejšie voči chorobám. Musia „zabojovať“, kým sa prvýkrát nadýchnu a zaplačú, čo však spôsobí úžasnú radosť rodičom. Ak pomôžeme motýľovi, aby sa rýchle vyliahol z kukly, už nikdy sa mu nevyrovnajú krídla a nebude lietať. Bolesť je súčasťou života i investíciou do ďalšieho požehnania a obdarovania. Aký je však život s „darom v pokrčenom obale“?

Troška o tajomstve o obdarovaní človeka a rodiny cez „inak obdarovaného“ sa dozviete aj z ankety, ktorú som urobila medzi mne blízkymi osobami. Položila som im tri podobné otázky, pretože raz ide o priameho súrodenca, a potom o vychovávateľku v ÚSS pre postihnuté deti. Započúvajme sa do ich slov:

Pani Rajznerová:

1. Aké je to mať súrodenca, ktorý je „inak obdarovaný“?

Sestra je staršia o šestnásť rokov, tak zo začiatku som ani nepostrehla, že je iná, až postupom času, ako som rástla, som začala vnímať rozdiely medzi nami, ale nikdy mi to neprekážalo a nehanbila som sa za ňu.

2. Ako takéto dieťa môže zmeniť klímu v rodine?

Som najmladšia zo štyroch sestier a zostala som s najstaršou sestrou a rodičmi sama. Sestry nosili varovať deti, ktoré moja sestra milovala a deti milovali ju. Rada sa s nimi hrala, mala na ne čas a bola pri nich také veľké dieťa. Neviem presne povedať o zmene atmosféry v rodine, pretože my sme si nevedeli predstaviť, že by mohla byť iná.

3. Čo je najťažšie pri starostlivosti o takého chorého človeka v rodine?

Najťažšie je asi to až teraz, keď má 65 rokov a má rôzne nálady. Keď by sa najradšej nekúpala, alebo nechce piť, alebo sa háda s mamou, ale aj tak by som ju nedala za nič na svete a dúfam, že budem zdravá a budem ju môcť doopatrovať.

A tak sa teda pýtame: *Je takéto dieťa či dospelý dokonalým darom, i keď v „pokrčenom obale“?*

Môžem s tým naplno súhlasiť, pretože donedávna som takýto dar mala: môjho brata Martinka. Čím bol starší, tým viac sa nám zdalo, že jeho „obal“ je veľmi poškodený. Nevedeli sme brániť pomaly strácal zdravie a my sme sa iba bezmocne prizerali. Nenaučil sa čítať ani písať, jeho reč spočívala iba z pár slov, ktoré nutne potreboval k životu: piť (pi), chlebík (bebík), gramofón (mamofón) a pod. V porovnaní s ním bol každý iný lumenom. A predsa bol hviezdou. Bol znamením, pri ktorom si každý človek uvedomoval svoje obdarovania. Svojou prítomnosťou prinášal radosť, úsmev, nežnosť, súcit. Nie, nepreháňam, keď napriek jeho neschopnosti študovať bol školou života pre celú našu rodinu. Kedysi som sa vrúcne zo všetkých síl modlila, aby sa stal zázrak a aby sa Martinko uzdravil. Ale uzdravovali sme sa my. Pretože nebolo ľahké vyjsť na verejnosť s človiečikom, ktorý sa vymykal z radu bežných ľudí. INAK OBDAROVANÝ je však reálne obdarovaným! Nebo má isté! Myslíme si to všetci, pretože nevedel urobiť hriech. Ak niečo vyviedol, bolo to z jeho neschopnosti zdieľať svoju bolesť, komunikovať a vypovedať ju navonok.

Moja sestra Júlia Bolebruchová

1. Aké je to mať súrodenca, ktorý je „inak obdarovaný“?

Mať takého súrodenca berie veľa, áno. Ale dáva ešte viac. Nie sú to viditeľné veci a ťažko sa vysvetľujú. Taký súrodenec obohacuje zvnútra, vzdeláva v emocionálnej inteligencii, je učiteľom pokory. S takým súrodencom odpadá potreba súťaženia, pridáva sa potreba väčšej empatie; zdravý súrodenec sa prirodzene stáva sprievodcom, ochrancom, ťahúňom, tým „zodpovednejším“, aj keď nemá na to vrodené sklony. Kým je malý, môže mu chýbať rovnocenný spoločník do hier. Riešením sú kamaráti mimo rodiny, takže inak obdarovaný súrodenec často mení vzťahy na oveľa pevnejšie a založené na väčšej dôvere, a to v oveľa širšom okruhu blízkych a známych. Alebo polopatisticky – komu by neprospelo vyrastať vedľa „anjela“?

2. Ako takéto dieťa môže zmeniť klímu v rodine?

Mať postihnuté dieťa môže otriasť manželstvom, ak nestálo na pevných základoch, alebo môže manželstvo a celú najbližšiu rodinu stmeliť. Nebezpečné je hlavne upriamovanie pozornosti otca a mamy na inak obdarovaného viac, než na ostatných zdravých členov rodiny. Ak vie zdravý súrodenec, že ho rodičia ľúbia rovnako (aj keď sa zdanlivo všetko doma točí okolo toho druhého), nemá problém pomáhať doma a láska sa v rodine šíri. Mať brata Maťa bola pre mňa škola trpezlivosti, vcítenia sa, možno aj škola, v ktorej som sa naučila, že slovo úspech môže znamenať aj niečo tak jednoduché, ako rozosmiať ho aspoň na chvíľu. Byť jeho celoživotným didžejom a klaunom, nemať vysoké nároky nielen na neho, ale vlastne na nikoho. Škola života v prítomnosti a tešenia sa z drobných úspechov (suchá plienka, zjedený obed, vyslovenie nejakého slova, prespatá noc). Neviem, či by som vedela objektívne zhodnotiť, ako takéto niečo zmení klímu v rodine. Myslím si totiž, že naša rodina bola výnimočná hlavne vzťahom otca a mamy. Nebáli sa ísť do hĺbky dávno predtým, než sa náš najmladší brat narodil. Možno by na túto otázku mohli zodpovedať moji starší súrodenci, pretože pre mňa je od detstva realitou iba naša rodina s Maťkom.

3. Čo je najťažšie v rodine, ktorá má postihnuté dieťa?

Najťažšie je dívať sa na fyzické utrpenie posledných rokov a nemôcť pomôcť. To prevalcovalo všetky dovtedajšie problémy. A ešte jedno – vidieť mamu, ako sa trápi, ako nevládze, ako slabne a bojí sa, že sa o neho nepostaráme, keď by ona odišla skôr ako on…

Rehoľná sestra A. H. (20 rokov pracovala s deťmi v ÚSS):

1. Ako prežívali rodičia, keď sa im narodilo postihnuté dieťa?

Je to individuálne, veď očakávali, že dieťa je pre nich NÁDEJOU, potomkom, ktorý ich má vo všetkom napodobniť. Je to vlastne šok (trauma) pre rodinu, hlavne pre rodičov. Treba sa s tým vysporiadať, ale ako veľmi ťažko sa o tom píše a ešte ťažšie sa to každodenne prežíva. Niektoré rodiny sa s tým veľmi dlho vyrovnávajú, zväčša sa rozvádzajú, len málo rodičov sa s tým zmierilo a s Božou pomocou išli touto krížovou cestou za Ježišom. A toto je vlastne tým najlepším riešením pre dieťa aj pre nich. Mnohí sa s tým nikdy nezmieria. Veľa by sme mohli rozprávať o takýchto rodinách. Treba však prihliadať aj na to, či je dieťa postihnuté mentálne alebo len telesne, či je postih ľahký alebo ťažký, o akú rodinu ide a aké má zázemie dieťa, či spolupracuje s okolím. Všetky tieto aspekty pôsobia na „inak obdarovaných“.

2. Čo bolo pekné na práci s týmito deťmi?

Najviac pomáha viera, ktorú by som dala na prvé miesto, keď je postih mentálny. Dieťa je veľmi milé, rodičia sú naozaj vďační za každú pomoc, lásku, povšimnutie… Pomenovanie detí alebo dospelých na „inak obdarovaných“ je veľmi výstižné. Treba si všímať dobro, lásku okolo nás, a tak aj oni sú darom svojim rodičom a tiež

okoliu, s ktorým sa stretávajú. Keď raz takéto deti na náboženstve počuli podobenstvo o milosrdnom samaritánovi, so svojím dobrým srdcom povedali, že aj kňaz a levita, ktorí obišli zraneného a ozbíjaného úbožiaka sa potom tiež vrátili a pomohli mu. Všetko vnímajú srdcom, nie ako my hlavou a prílišným špekulovaním bez lásky, bez srdca. Niekedy by sme sa mali od nich učiť pozerať sa na všetko takým čistým srdcom ako oni.

3. Čo im pomáhalo niesť kríž?

Láska ich srdca a u mentálne postihnutých ich nevedomosť. V ich čistom svete nevnímajú, že majú viac utrpenia ako ostatní. Ťažko je vžiť sa do ich myslenia, pretože zdraví ľudia sú príliš komplikovaní, aby vedeli pochopiť jednoduchosť neba, ktoré oni vlastnia. Deti sú veľmi citlivé na vonkajšie podnety, keď sa niečo naučia – čítať, počítať – cez prázdniny to zabudnú a znova sa ide skoro od začiatku. Ich krôčiky vo vzdelávaní sú maličké a pomalé. Zase záleží od druhu postihu. Keď sa s nimi maximálne pracuje, aj tak dosiahnu len malý pokrok. Myslím, že integrácia medzi zdravými nie je veľmi prospešná, hoci tendencia tomu nenasvedčuje, ba opačne – stále viac sa to odporúča. Učitelia takýchto žiakov často vnímajú, že sa narúša vyučovací proces v základných školách. Rušené sú deti, učitelia, a, samozrejme, aj samotné dieťa, ktoré musí cez hodinu pracovať s asistentom individuálne. A v dnešnej dobe si aj zdraví žiaci nesú mnohé zranenia z rozhádzaných rodín. Rodina, v ktorej žijú takéto deti, sa môže buď rozbiť alebo naopak sceliť spoločným utrpením. Preto je výstižný názov „inak obdarovaní“, pretože oni sú naozaj DAROM pre Cirkev i pre celú spoločnosť.

A na záver

Keď som išla písať tento článok, otvorila som časopis „Milujte se“ na strane s názvom: „Poznáte osobne nejakého svätého? Ja áno!“ Povedľa nie dlhého textu sa usmieva Honzík – dospelé dieťa s downovým syndrómom. Citáty z Písma nádherne ilustrujú jeho nie dlhý život: „Dajte si pozor, aby ste neopovrhli ani jedným z týchto maličkých…“ (Mt 18,10) a „A mnohí prví budú poslednými a poslední prvými.“ Honzík mal veľmi ťažké telesné i mentálne postihnutie a napriek tomu sa vedel tešiť zo života. Nehovoril, ale vedel vybaviť všetko. Často musel byť hospitalizovaný – v ohrození života bol aj pokrstený, veľa trpel, ale vždy sa s radosťou vracal domov a prinášal tam krásny úsmev. Autorka článku Hana a zároveň pracovníčka z domova pre osoby s mentálnym a zdravotným postihnutím sa vyjadruje, že keď Honzík odchádzal, vždy mu zo srdca priali, aby mal pokojný odchod v dôverne známom prostredí. Ale veľmi tomu neverili. Ale ako píše autorka „Boh odpovedá na lásku a vypočuje veľmi ochotne a rád, ba ešte celú situáciu vyšperkuje a požehná ju – tak ako to vie iba On.“ Keď už Honzík stratil sily, zaspal pokojným spánkom, aby sa mohol prebudiť v nebi. A autorka článku bola pri tom. Odišiel k Bohu bez jediného hriechu… A miesto hlbokého smútenia a plaču nastal pokoj, radosť a vďačnosť (Milujte se, 34. číslo, august 2015).

Tieto slová mi veľmi pripomenuli môjho brata Martinka, ktorý tiež zomrel vo svätosti, pretože on nevedel urobiť hriech. Z hĺbky srdca sa stotožňujem s tým, že takéto „inak obdarované“ deti prinášajú do nášho sveta vôňu svätosti. A to aj napriek svojmu handicapu a nedokonalosti.

Sr. Anežka Žatková, ŠSdND

Kašeľ

Každý z nás sa s ním stretol nejedenkrát. Je to obranný reflex organizmu, sám o sebe nie je chorobou. Kašeľ môžu vyvolať mnohé príčiny, často býva ako reakcia na prašné prostredie, hlavne u alergikov, inokedy môže byť signálom ochorenia dýchacích ciest. Vyskytuje sa pri chrípke, prechladnutí, infekčných ochoreniach, u detí často pri gastroezofageálnom refluxe, kedy sa potrava vracia zo žalúdka do pažeráka. Na začiatku ochorenia dýchacích ciest je kašeľ väčšinou suchý, dráždivý, kedy hlien je hustý, nedarí sa ho vykašľať, nazýva sa tiež neproduktívny kašeľ, pacient býva slabý, vyčerpaný, sprievodným znakom je často zvracanie. Vtedy lekár predpisuje alebo odporúča tzv. antitusiká, ktoré tlmia dráždivý kašeľ. S postupom ochorenia sa kašeľ mení na vlhký, teda produktívny, kedy dochádza k skvapalneniu hlienov, a teda vtedy pomáhajú tzv. mukolytiká – na podporu vykašliavania. Často býva kašeľ u ľudí, ktorí sa liečia na vysoký krvný tlak, a práve lieky na zníženie krvného tlaku alebo kombinácia takýchto liekov môže vyvolávať suchý kašeľ. Pri dlhotrvajúcom kašli treba vždy navštíviť svojho ošetrujúceho lekára. Lieky, sirupy a kvapky, či už proti suchému kašľu alebo na vykašliavanie dostať voľne kúpiť v lekárni, ale taktiež niektoré sú len na lekársky prepis.

MUDr. Lenka Benáková

STROM ROKA 2015

Súťaž STROM ROKA organizuje Nadácia EKOPOLIS s hlavným partnerom Nadáciou Slovenskej sporiteľne a patrónom, jazzovým spevákom Petrom Lipom. Jej 13. ročník vyvrcholil 27. októbra 2015, kedy vyhlásili víťazov. Porotcami boli všetci, ktorí sa zapojili do hlasovania (celkovo 12 870 hlasov) a vybrali zo 63 súťažných stromov troch víťazov.

Víťazom sa stala 200-ročná hruška ružová z obce Bošáca, časť Zabudišov (3092 hlasov), ktorá bude reprezentovať Slovensko v súťaži Európsky strom roka – European Tree of the Year (1). Pravdepodobne ju posadili prví osadníci Bošáckej doliny známej výrobou pálenky.

Na druhé miesto sa dostal 250-ročný dub letný z obce Tomášikovo (okres Galanta), ktorý vlastnoručne posadila cisárovná Mária Terézia pri otvorení prvého uhorského sirotinca pre šľachtické deti v kaštieli Esterházyovcov (3036 hlasov).

Tretie miesto získal 250-ročný a 35 m vysoký platan zo Stupavy (okres Malacky) rastúci pri jazere v parku kaštieľa, ktorý dal postaviť gróf Mikuláš Pálfyho (1117 hlasov).

Súťažné stromy obyvatelia mohli prihlásiť do 20. mája 2015. Do finále vybrala odborná porota 12 stromov, ich zoznam bol zverejnený 9. júla 2015 a o víťazoch rozhodla verejnosť hlasovaním, ktoré skončilo 30. septembra 2015.

Víťazný strom získal dendrologický posudok od arboristickej spoločnosti ISA Slovensko a finančný príspevok na ošetrenie vo výške 200 eur. Odmenu 200 eur získali aj stromy na 2. a 3. mieste. V minulom roku odmenili aj školy, ktoré zozbierali najviac hlasovacích lístkov – prvé tri získali výsadbový materiál od Záhradníctva A.B.I.E.S. v celkovej hodnote 500 eur. Najaktívnejšia bola ZŠ s vyučovacím jazykom maďarským v Tomášikove, ktorá zozbierala 850 hlasov.

Informácia o súťaži by chcela splniť aj ďalší účel – zapojenie sa do súťaže Strom roka 2016. Máme ešte čas porozmýšľať, či aj v našej obci nemáme podobne pozoruhodný strom, ktorý by sme mohli prihlásiť do súťaže po jej vyhlásení v marci 2016 (2).

DB

Poznámky

1. European Tree of the Year (vznikol v roku 2011) – na slávnostnom vyhlásení 20. apríla 2015 v Bruseli sa víťazom stal dub na futbalovom ihrisku v Orissaare, Saaremaa v Estónsku, 2. bol platan z Tata, Komárňansko – ostrihomská župa v Maďarsku a 3. sa umiestnil topoľ čierny zo španielskeho Aguilar del Alfambra, Aragón. Moruša zo Senice, víťaz Stromu roka 2014, skončila na 8. mieste.

2. Pokiaľ vieme, jeden strom z našej obce, a to moruša čierna, sa v roku 2014 zapojil do súťaže Hľadá sa kráľovná moruša a získal 5. miesto (BN č. 3/2014, s. 28).

Strom náš každodenný

Taliansky profesor arboristiky Francesco Ferrini vyslovil želanie: „Nech sú stromy s vami“ a pripojil k nemu výzvu: „Saďte viac stromov!“ Strom je pre človeka taký potrebný ako „chlieb náš každodenný“. K základným úžitkom stromu, ako všetci vieme, patrí tvorba kyslíka, zachytávanie prachu a hluku, zadržiavanie vody, zmierňovanie horúčav, pohľad na strom upokojuje. Strom sa pred vyrúbaním nemôže brániť. On len nemo stojí, denne prináša človeku úžitok, nechce za to nič, len aby sme ho nechali rásť. Storočný listnatý strom prečistí denne nepredstaviteľné množstvo vzduchu, pohltí väčšinu baktérií, plesní, prachu. Vyprodukuje okolo 13 kilogramov kyslíka, množstvo, ktoré pokryje dennú spotrebu kyslíka 10 ľudí. Ak by chcel niekto takýto strom vyrúbať, pretože niekomu stojí v ceste, tieni rodinnému domu alebo niekto chce na jeho miesto postaviť novú šopu, ako plnohodnotnú náhradu by mal vysadiť 200 mladých stromov. Naše mestá a obce sú veľmi zaprášené – opatrením je vysádzanie stromov. Novodobým problémom sú horúčavy. Keď porovnáme teplotu v tieni stromov a na otvorenom priestranstve, rozdiel je 10 stupňov! Saďme preto stromy. Nech sú s nami.

A. Benková

Zásoby benzínu a ligroínu pri Beckove

Chýrneho českého spisovateľa Jaroslava Haška netreba ani predstavovať. Kto by nepoznal Osudy dobrého vojáka Švejka či nepočul o bohémskom živote autora? Menej sa však hovorí o jeho novinárskej o poviedkovej tvorbe. A ešte menej o jeho cestách v srdci Európy na začiatku 20. storočia.

Ako sme už písali v Beckovských novinách 3/2012, autor zavítal aj na malebné Považie. Svoje zážitky spísal v knihe Veselé povídky z Čachtíc a Nového Mesta nad Váhom. Pri návšteve Beckova však zostal poriadne prekvapený. V poviedke V kláštere v Beckově si Hašek zobral na paškál miestnych františkánov. Autor konštatuje, že hoci sa u mníchov mal ako v bavlnke, zistil, že vlastne až takí dobrácki a pohostinní nie sú.

Hašek však spomína Beckov i v poviedke Harrach a Havelka, ktorú prvý raz publikoval 16. apríla 1922 v Rudom práve. Spolu s ďalšími šesťdesiatimi poviedkami sa stala súčasťou Haškovej knihy Moje zpověď, ktorá bola vydaná v roku 1968 v Prahe a publikovaná dokonca aj v nemeckom jazyku. Dej poviedky sa tento raz sústredí najmä v Bratislave a tematicky sa venuje opäť ľudskej chamtivosti. V úvode spomína sa i Beckov a jeho bohaté zásoby benzínu a ligroínu, na ktorých páni Harrach a Havelka chceli zbohatnúť.

Ligroín je tekutá látka, ktorá sa získava rafinovaním petroleja. Pôvodne slúžil ako prvá pohonná látka a získať sa dal len v lekárni. Pri Beckove sa však žiadne takéto ložiská nenachádzajú a čoskoro sa prišlo na to, že sú to len obyčajní špekulanti a podvodníci. No ani pobyt v kriminále ich neodnaučil ťahať druhých za nos. Hašek na šiestich stranách humoristickej poviedky prináša poučné, aj keď trochu nečakané zakončenie príbehu. Ale aj čierny humor sa Haškovi ráta.

Úryvok:

Páni Harrach a Havelka boli zapletení na Slovensku do veľmi zaujímavých obchodov, ktoré sa im nikdy nedarili, aj keď neboli príliš nereálnymi. Je totiž známe, že na Slovensku darí sa práve len nereálnym obchodom. Tak skrachoval v Bratislave bankový závod Harrach a Havelka. Len ťažko vyhli sa obaja páni súdnemu stíhaniu, keď chceli nahovoriť jednému zámožnému Američanovi, postihnutému progresívnou paralýzou, že objavili v údolí Váhu pod Beckovom ohromné žriedla čistého benzínu a ligroínu.

Len tak-tak, že do toho nezaplietli ministerstvo obchodu, ktoré začínalo o to javiť záujem a v parlamentných kruhoch začalo sa hovoriť o tom, že Beckov bude asi i s benzínom a ligroínom predaný nejakej anglo-francúzskej spoločnosti.

Kristína Jurzová

Štátna ochrana prírody informuje Beckovčanov

V katastri obce Beckov, konkrétne v lokalite Beckovské Skalice (parc. č. 4654, 1397/2) sa aj v roku 2016 bude realizovať projekt Integrovaná ochrana vzácnych druhov motýľov v nelesných biotopoch. Laicky povedané, budú sa priebežne vykonávať práce, ktoré majú zabezpečiť priaznivý stav cieľových druhov motýľov a ich biotopov (pozn. biotop je vlastne životné prostredie daného druhu). Konkrétne práce, ako sú výruby náletových drevín, budú vykonávané firmou D.M. Improve, s.r.o, ktorá má zmluvne vysporiadané nároky s majiteľmi projektových lokalít. V prípade, že potrebujete konkrétnejšie informácie, kontaktujte zástupcu realizátora Ing. Mesiarika tel.: 0915 819 237 alebo rado.mesiarik@gmail.com.

Spracovala P. Šutovská

Na zasmiatie

Turista si chcel skrátiť cestu mimo chodníka cez oplotenú lúku. Keď však otváral bránu v plote, zakričal naňho pastier, ktorý sedel opodiaľ: „Tadiaľ nesmiete! Choďte pekne po chodníku.“

Muž sa obrátil a pohŕdavo odvrkol: „Viete, kto som ja? Ja som minister!“ Turista vytiahol z vrecka preukaz. „Toto mi umožňuje vstúpiť kedykoľvek a kamkoľvek, bez akýchkoľvek otázok!“

„Aha, to som nevedel“, pokrčil plecami pastier.

O pár minút, keď už bol turista uprostred lúky, vyrútil sa na neho obrovský býk. Muž sa rozbehol späť a bolo jasne, že to nestihne, kričí: „Pomoc! Čo mám robiť?“ Volal zúfalo na pastiera. Ten priložil si ruky k ústam a zakričal: „PREUKAZ, UKÁŽ MU TEN PREUKAZ!“

Hlboká pravda

Keď sa pýtali Dalajlámu, čo ho na ľuďoch najviac prekvapuje, odpovedal, že samotní ľudia: „Pretože obetujú zdravie, aby zarobili peniaze, potom obetujú peniaze, aby znovu získali zdravie, potom sa tak znepokojujú minulosťou a budúcnosťou, že si neužívajú prítomnosť a …tak nežijú ani v prítomnosti ani v budúcnosti. A žijú tak, akoby nemali nikdy umrieť, a potom umrú bez toho, aby predtým žili.“ ***Zdroj: internet***

Stolnotenisový turnaj Hrádok 2016

Dňa 13. 2. 2016 sa v obci Hrádok v zariadení Tomba uskutočnil 12. ročník stolnotenisového turnaja mikroregionu Beckov-Zelená Voda-Bezovec. Na turnaji sa zúčastnilo sedem obcí: Beckov, Kálnica, Kočovce, Nová Ves, Hrádok, Lúka a Modrová.

Za obec Beckov sa pod vedením starostu obce Ing. Jána Križana zúčastnili turnaja Jaroslav Zbudila, Ján Dvoran, Dávid Porubčan a Roman Geschwandtner.

Obec Beckov obhájila po dobrom výkone vlaňajšie 3. miesto, čo je v silnej konkurencii, ktorá sa tam zišla, vynikajúce.

O prvenstvo si to vo finále rozdali obce Kálnica a Hrádok, kde lepšie obstáli hráči Kálnice a po zásluhe vyhrali a obsadili na turnaji 1. miesto.

Turnaj mal veľmi dobrú úroveň, ku ktorej prispeli nielen hráči kvalitnými výkonmi, ale aj organizátori turnaja.

Výsledky obce Beckov v turnaji:

Beckov - Kočovce	2:0
Beckov - Kálnica	0:2
Beckov - Modrová	2:1
Beckov - Hrádok	0:2
Beckov - Nová Ves	2:0
Beckov - Lúka	2:0

Jaroslav Zbudila

Foto: Ing. Stanislav Uhrín, starosta obce Modrová

Zbierka medailí v Beckove obohatená o striebro

V priestoroch výstaviska Trenčín sa v sobotu 5. decembra konal SPORTFESTIVAL 2015. Bola to excelentná prezentácia športovcov, ktorí reprezentujú Slovensko v neolympijských športoch. Tréner Pavol Jarábek z oddielu KF P+D Beckov mal železko v ohni v zastúpení pretekárom v atraktívnej špecifickej mužskej kategórii - Men´s Physique. Pretekár Andrej Strapina svoje premiérové zápolenie na súťažnom pódiu zvládol naozaj bravúrne. Splnil nároky podľa pravidiel IFBB a prezentoval svoju postavu ako naslovovzatý a regulárny reprezentant kategórie Men´s Physique. Pred rozhodcami zapôsobil svojou nie veľmi svalnatou, ale atletickou a esteticky atraktívnou postavou. Pôsobil fyzicky zdatný a celková muskularita bola v jeho predstavení pred publikom prezentovaná s preukázateľnou sebaistotou. V konečnom hodnotení po rozhodnutí zboru rozhodcov získal striebornú medailu a aplauz celej haly. K zaslúženému umiestneniu mu blahoželala trénerka Ing. Darina Jarábková a oddielová kolegyňa, niekoľkonásobná majsterka Európy a sveta v bodyfitness, súčasná profesionálka a účastníčka Ms. Olympia – Adelka Ondrejovičová.

Foto: Športfestival 5. 12. 2015 - striebro pre Beckov - medailista Andrej Strapina + trenérka + profesionálka Adela.

Pavol Jarábek, dipl. tréner

Spomienka zo školských lavíc 2

Na predmet s profesorom Dr. Schwehrom Náuka o tovare mám spomienku z roku 1944. Učebňa, v ktorej sme mávali vtedy vyučovanie, mala stupňovito umiestnené rady lavíc, ako to býva v posluchárňach, alebo v aule. Práve tam prebiehalo preskúšanie môjho spolužiaka. Prísny pán profesor očami visel na jeho ústach, z ktorých nie a nie vyliezť tie správne odpovede na položené otázky. Ja som sedel v lavici prvého vyvýšeného radu práve za týmto trpiacim, nepripraveným spolužiakom. Nedalo mi to a nenápadne som sa mu snažil našepkať. Ten bol od trémy zo svojej nevedomosti plný strachu a z obavy pred hroziacim profesorovým verdiktom načisto hluchý. Nanešťastie, práve mňa počul profesor za jeho chrbtom nástojčivo našepkávať. To som však nemal robiť. O chvíľu som svoju snahu pomôcť spolužiakovi oľutoval. Do pána profesora akoby strelil blesk, po ktorom nasledovalo hromové: „Sadnúť! – a Kollár päťka!!!“. Celkom dobre to dopadlo, pomyslel som si: „Nuž, jedna päťka, čo som nešťastne kúpil – je tam toho! Nabudúce si ju opravím.“

Potom som bol skúšaný na opravu tejto „kúpenej“ päťky z látky Spracovanie ropy. Bol tam nejaký vedľajší produkt, ktorý som mal povedať v angličtine. Ja som však jeho preklad – boli to dve-tri slová – skomolil, anglická výslovnosť to bola len v náznakoch. To akoby som nalial profesorovi vodu na mlyn, ktorým ma mal v úmysle potopiť. Zlomyselne sa ma pýtal: „Ako? Ako?“ Tak ma nachytal a víťazoslávne riekol: „Sadnúť – päťka!“

Vo mne vtedy hrklo, hrozivá predtucha na neslávnu polročnú klasifikáciu mi nedala nadýchnuť sa. V duchu som sa zľakol: „Juj, to bola druhá!“

Pred záverečným hodnotením sa profesor spýtal: „Kto si chce opraviť známky?“ Tak som sa postavil do boja ako malý Dávid s veľkým Goliášom – profesorom. Najskôr preskúšal v priebehu pár minút toho môjho neschopného spolužiaka a potom vyzval mňa: „No, Kollár, poď!“ Tak si ma zobral do parády, skúšal ma, kládol otázky z celého učiva a držal si ma pri katedre celý zvyšok hodiny až do zvonenia. Ani jednu jeho otázku som nenechal bez správnej odpovede. Prepustil ma slovami: „Takto si predstavujem odpoveď jednotkára!“

Spomienky Olivera Kollára zapísala Darina Jarábková.

VEĽKÁ JARNÁ VÝZVA – Obnova lokality Pod obrázkom

Šum lesa, vôňa lúk a rozohriatej zeme, pomaly plynúci čas. Prechádzať sa po našich horách a lúkach je snáď neodmysliteľnou súčasťou našich životov. Tí skôr narodení si pamätajú studienky, sklady ovocných stromov, malé políčka, ktoré obhospodarovali ľudia z našej dediny. V minulých časoch ten les a pole akosi viac patrili do životov ľudí. Za dary prírody sa ľudia vedeli odvďačiť starostlivosťou, úctou a ochranou prírody.

Každý z nás určite aspoň raz navštívil miesto, ktoré sa nazýva Pod obrázkom. Práve v tôni starej oskoruše visia obrazy – jeden venovaný Panne Márii, na druhej je Panna Mária a sv. Katarína Labouré. V časoch minulých to bolo miesto, kde sa s úctou pomodlili nielen robotníci, ktorí išli pracovať do hôr, ale aj náhodní okoloidúci a turisti. Vo váze boli vždy čerstvé lúčne kvety a miesto bolo vyčistené. Na dlhé roky starostlivosť o toto miesto prevzali na svoje plecia sestry Vincentky (Dcéry kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul), ktoré bývali v kláštore vedľa parku. Ešte ako dieťa si pamätám, ako sme s nimi chodievali zbierať bylinky a vždy sme na tomto mieste zastali, pomodlili sme sa a do vázy sme nazbierali čerstvé kvety.

Roky však plynuli, miesto spustlo, obrazy sa rozpadávajú. Preto nám napadlo, že by sme mohli zorganizovať akciu pre občanov Beckova, rodiny s deťmi, dobrovoľníkov a nadšencov, na ktorej by sme obnovili a skrášlili toto miesto.

Vďaka majstrom svojho cechu, p. Pavla Strieženca (rezbár) a p. Štefana Vazovana (obnova historických striech), sa podarilo vyrobiť krásnu kaplnku v ľudovom tradičnom duchu. Fotky priebežne pridávame na Facebook, stránka udalosti Veľká jarná výzva – Obnova lokality pod obrázkom.

Myšlienkou je vytvoriť miesto, kde by sme sa mohli zastaviť, posedieť si a zaspomínať na časy minulé, na ľudí, ktorí už nie sú medzi nami, na detstvo a oddýchnuť si v tôni starých stromov.

Touto cestou im chceme vyjadriť veľkú vďaku za ich krásny výtvor – kaplnku, ktorú nezištne a ochotne vyrobili. Tak isto ďakujeme všetkým občanom, ktorí sa zapojili do akcie – história a spomienky o mieste Pod obrázkom. Veľmi nás prekvapila ochota najmä starších občanov a pamätníkov, ktorí sa dokonca spojili a vytvorili akúsi informačnú sieť, vďaka ktorej sme získali vzácne informácie a viaceré verzie spomienok. Je milé pozorovať, ako spomienky dokážu stmeliť a vytvoriť dobrú atmosféru medzi ľuďmi.

Akcia je naplánovaná na približne 9. 4. 2016 (záleží však od počasia, aktuálne informácie sú na facebookovej stránke k tejto udalosti). Všetci ste srdečne pozvaní.

Ľubica a Martin Babulicovci

*Diplom za účasť v súťaži minifutbalu **O pohár starostu obce** – prví víťazi na novom multifunkčnom ihrisku – časť mužstva „A" zelení (hore) a dvaja zo starých pánov (vpravo)*

Účastníčky súťaže o najlepšiu fašiangovú šišku alebo fánku – porota dala najviac hlasov p. Prokopenskej, ale odmenu dostalo všetkých 17 súťažiacich. Harmonikár p. Bako. (vpravo)

BECKOVSKÉ NOVINY - dvojmesačník. Vydáva Obec Beckov, IČO 00 311 413. BN č. 1/2016 vyšli 26. 2. 2016. Ročník XX. Cena: 0,27 eura. ISSN: 1338-8142 02. Evidenčné číslo MK SR - EV 2878/09. Adresa redakcie: Obecný úrad, Beckov č. 180, 916 38 Beckov; e-mail: redakcia-bn@obec-beckov.sk; redakcia.bn.ko@gmail.com; tel. kontakt: 032 7742722. Šéfredaktorka: Mgr. Dana Badžgoňová. Redakčná rada BN: Ing. Darina Jarábková, Kristina Jurzová, Dana Klčovská, Ľubomír Paulus, PaedDr. Radka Prokopenská, Mgr. Petra Šutovská. Grafická úprava a tlač: Tlačiareň J+K, Trenčín, Opatovská 41. Web-stránka obce: www.obec-beckov.sk Za obsah článkov zodpovedajú autori.